

Body Art

ISSN 2232-6324

1. slovenska tattoo konvencija v Celju

MISIJA USPELA

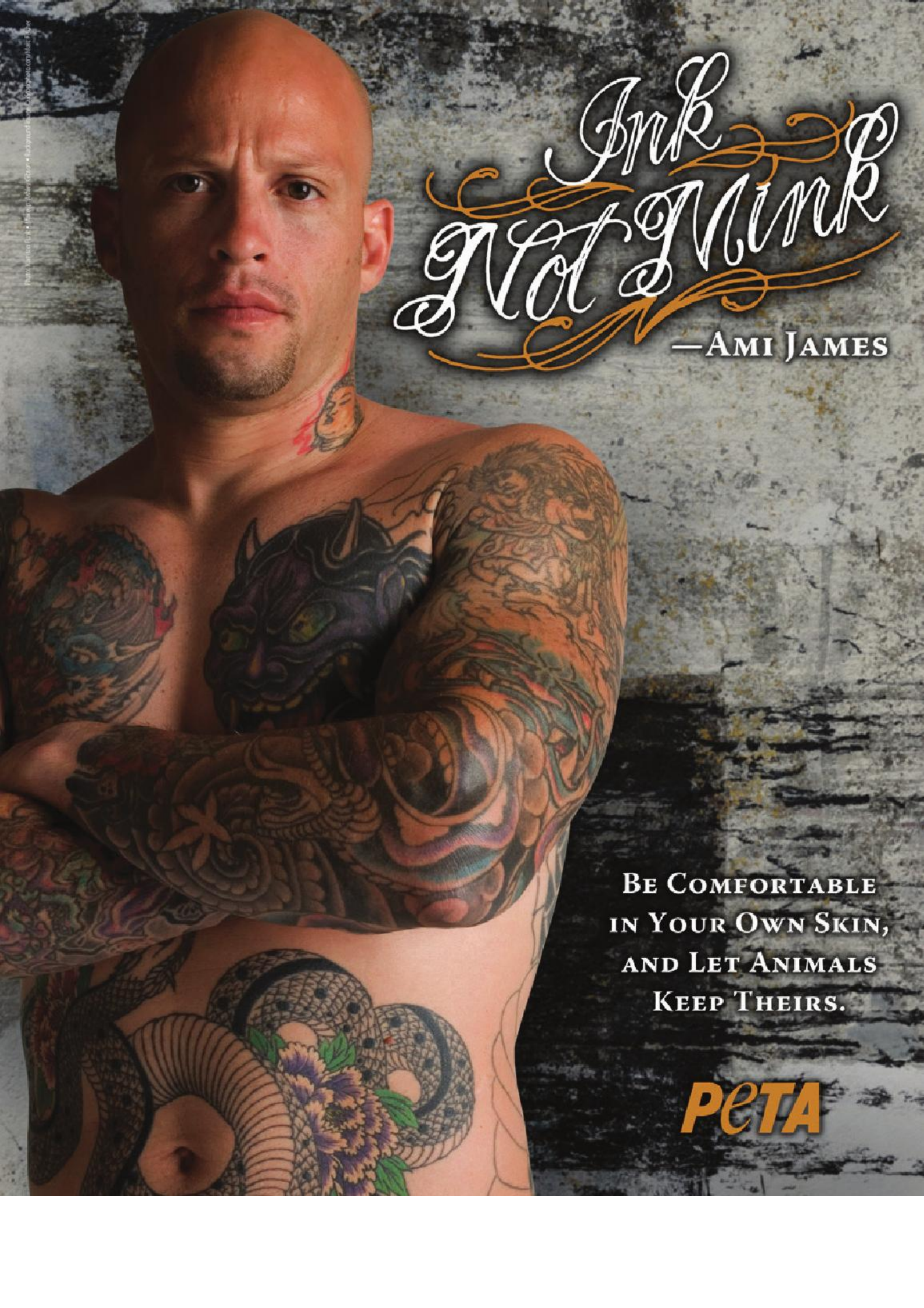
Obiskali smo

JOLI

Vse najboljše legendi

SAILOR JERRY

Ink Not Nink

—AMI JAMES

BE COMFORTABLE
IN YOUR OWN SKIN,
AND LET ANIMALS
KEEP THEIRS.

PETA

Photo: Andrew C. / Getty Images; Tattoos: Ami James

bodyart

1/2012

Revija za ljubitelje telesnih umetnosti

ISSN 2232-6324

izdajatelj:
Zavod TLA

realizacija:
Simedia.si, založništvo + komunikacije

odgovorna urednica:
Katja Rezman

naslov uredništva:
Zavod TLA
Premrlova ulica 1
6310 Izola

kontakt:
+386 51 811 112
ct@bodyart.si

fotografije:
Sonja Zemljič - Diemač, Urška Krek,
Ellen Green, Katja Rezman, Tadej Cotič

Revija Bodyart izhaja trimesečno

DOBRODOŠEL DOMA, TATU!

Katja Rezman

So starejši tatuji ali človek? Vprašanje je seveda retorično. Nedvomno pa so telesne poslikave z neposrednostjo svoje izkušnje in medija bile eden temeljev človeške kulture, že od prvi ustvarjalnih vzgibov naprej. Nič čudnega, torej da je najstarejša najdena obrtna delavnica bila namenjena prav temu – telesnim poslikavam. Najverjetneje sicer začasnim, ne tatujem, a težko izpodbitna domneva je, da ena praksa vleče drugo.

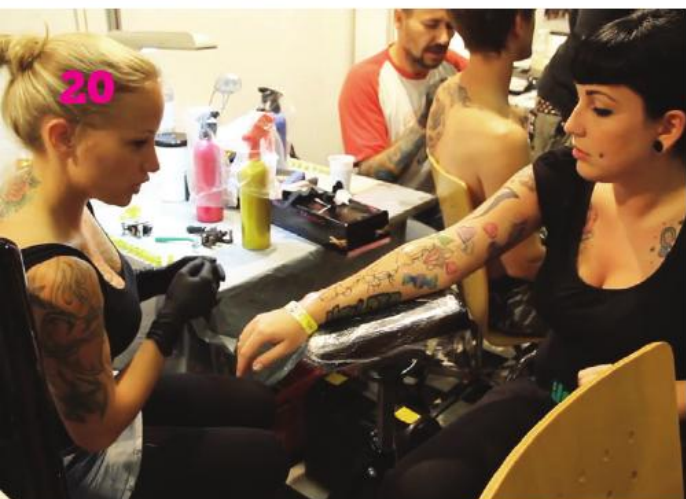
Vprašanje kako staro je tetoviranje, bo za vekomaj ostalo skrivnost. Najstarejše tatuje je na sebi ohranil dobrih 5000 let star »Tirolec« Ōtzi. Nadvse zanimivo je, da tudi stari Grki poročajo o razširjeni praksi tetoviranja med plemeni severnejših delov Balkana. In povsem nenavadno bi bilo, če bi naši predniki izpred nekaj tisočletij bili neporisana izjema. Praksa je kasneje praktično izumrla, tako kot drugod v zahodni civilizaciji. Tatu je z vsem svojim umetniškim in izraznim potencialom za tisočletja potonil v pozabo.

Tako so tudi zahodnjaki kasneje tetoviranje morali ponovno odkriti povsem na drugem koncu sveta. Trajne poslikave prebivalcev tihomorskih otokov so burile evropsko domišljijo, a so ostajale zavite v tančice mistike, tabuja in strašljivih postopkov teh poslikav. Vseeno pa je (r)evolucija prišla iz zahoda, ko je nekaj inovatorjev ugotovilo kako z električno iglo pognati dovolj hitro, da s sabo pod kožo vnese še barvo. Tetoviranje

je postalo hitrejše in dostopnejše, predvsem pa je bil mogoče takšen strojček uporabiti kot pisalo.

Zmes vzorov tihomorskega, japonskega tetoviranja in zahodne motivike je dala svetu trajnih poslikav nov zagon. Izoblikovali so temeljni principi umeščanja tatujev na telesu, toka risbe, motivike... mojstri so iz obrtnikov postali umetniki. Fenomen je postal globalen. Pljusnil je celo v deželico na sončni strani Alp. Če smo studije pri nas še pred dobrim desetletjem prešteli skoraj na prste ene roke, se sedaj z vsaj enim studiem ponaša že vsako srednje veliko mesto. Nedavno smo dočakali prvo slovensko konvencijo, v režiji največjega sejemskega organizatorja v državi, ki je odsevala visok nivo domačih mojstrov in pestro zbirateljsko sceno. Tatuji zapolnjujejo stolpce vseh večjih slovenskih medijev in, že ko smo pri medijih, pred vami je tudi prva slovenska nišna revija.

Tatu je začel prodirati v vse pore družbe. Tudi tabuji vztrajno in nezadržno padajo. Tatu že dolgo ni več v prvi vrsti simbol pripadnosti ampak vse bolj izraz individualnosti. S to osvoboditvijo in prispevkom mojstrov, ki električni strojček sučejo z eleganco slikarskega čopiča, smo priča najsilovitejšemu razvoju katerekoli umetnostne zvrsti v zgodovini. S tako širokim ustvarjalnim nabojem tlakovana pot, pa lahko tudi v prihodnosti ostane le na stečaj odprta. Pridružite se nam na njej. Čudovito bo!

KAZALO

БООДУ АРТ

ŠT. 1/2012

uvodnik

04. Dobrodošel doma, tatu!

06. Najstarejša delavnica
Tadej Cotič

08. Tattoo TV
Sara Lapajne

12. Pogled skozi pikčasta očala
Katja Rezman

30. Zgodbe na neki drugi koži
Sara Lapajne

28. Good Girl Gone Bad
Katja Rezman

66. Sailor Jerry
Tadej Cotič

66. 10 naj tatu mest v ZDA
Katja Rezman

intervju

34. Obiskali smo: Joli
Katja Rezman

REPORTAŽE

20. 4. Styrian Tattoo & Hotrod Show
Sara Lapajne, Tadej Cotič, Katja Rezman

42. Prva slovenska tattoo konvencija v Celju
Tadej Cotič, Katja Rezman

100.000 LET BODYART DELAV

Najstarejšo delavnico na svetu, ki so jo odkrili v Južno Afriki, je homo sapiens najverjetneje uporabljal za pripravo barv za body painting.

Tadej Cotič

O povezavah med telesno umetnostjo in najzgodnejšo kulturo človeške vrste so se razpisali že antropologi, sociologi, kulturologi. Med vsemi temi „logijami«, so svoj pomemben del mozaika nedavno dodali tudi tisti, ki se ukvarjajo z materialnimi oblikami preučevanja naše preteklosti – arheologi.

V južnoafriški jami Blombos, približno 300 km vzhodno od Cape Towna, so arheologi že pred tremi leti odkrili ostanke delavnice za pridobivanje barv s sledmi barvnih prsti,

oglja in kamnin, dvema velikima školjčnima lupinama, ki sta služili kot posodi za mešanje pigmentov, ostanki kosti, kamnitimi kladivi in terilniki.

Dr. Christopher Henshilwood in njegovi sodelavci so v petek končno objavili potrditev njihovih domnev, da gre za paleolitsko najdbo, ki je prišla v obliki OSL datiranja in potrdila starost 100.000 let.

Delavnica iz jame Blombos s tem najstarejšo podobno najdbo prekaša za kar 40.000 let in mejnike razvoja človeš-

ke kulture predstavlja še nekaj korakov globlje v zgodovino. Najditelji pravijo, da blomboška delavnica izkazuje, da so njeni uporabniki že imeli določena znanja kemije, predvsem pa kaže na sposobnost načrtovanja, organizacije proizvodnje, pa tudi shranjevanja in skrbstva nad pridobljenimi izdelki.

Morda pa je še najbolj zanimivo to, da so v najstarejši dokumentirani delavnici najverjetneje izdelovali barve za telesne poslikave. Raziskovalci so v bližini našli 13 različnih

VNICE

pigmentov, od katerih nekateri prihajajo iz več kilometrov oddaljenih najdišč, kar kaže, da je bil v ospredju prav artistični vidik njihove uporabe. Pa tudi telesa kot najbolj neposrednega umetniškega medija, saj ne v tej jami ne v bližini ni najdenih stenskih poslikav. ■

desno: sestavljeni terilnik
spodaj: prikaz najdbe v zgodovinski plasti

vse fotografije: Dr. Christopher Henshilwood

RESNIČNOSTNI SVET TATUJEV

Katja Rezman

V pravi poplavi resničnostnih šovov, kjer: dekleta želijo postati top-modeli, se iščejo najboljši kuharji, male deklice (še z dudo v ustih) tekmujejo v lepotnih tekmovanjih, nizkorastli Italijani pečejo torte, »ljubo doma kdor ga ima« predstavlja 5 ton smeti, zbirajo mačke in pse, klan Kardashian ves ljubi dan ne počne nič pametnega, Coco in Ice gledata svojega psa ... sem se tudi sama ustavila na kanalu kjer vrtijo ves ta šund. A kaj je bil tisti joker, ki me je pritegnil? Enostavno – Ami James in njegova seksi ekipa. Miami Ink je z vročo

fuzijo drame kolektiva egocentričnih slikarjev na živa platna, razgaljene kože in osebnih izpovedi strank, ki so povečini vsakdanji ljudje, zaoral ledino, ponesel tatuje v milijone domov v ZDA in po svetu ter zasejal celo vrsto klonov. Televizijske in produkcijske hiše so dokaj hitro odkrile, da tatu mojstri, tetovaže in zgodbe za njimi privlačijo veliko gledalcev. In tako ste dandanes na malih zaslonskih priča pravi poplavi resničnostnih šovov, ki razkrivajo to nekoč »outsidersko« danes pa vedno bolj »in« sceno. Razgledali smo se nad ponudbo desetih najbolj popularnih.

Best Ink

Snovalci šova Best Ink gledalce osvajajo z dramo in kulturo tatu scene. 10 »top of the top« izbranih tatu umetnikov tekmuje za 100.000 ameriških zelencev in predstavitev v Tattoo magazine. Oddajo, bolj zaradi medijske prepoznavnosti kot samih tatujev, vodi Kimberly Caldwell (finalistka šova American idol). Družbo ji delata še priznani tetover Joe Capobianco in pin up model Sabina Kelley.

Iz tedna v teden se trojčku pridruži še gostujoči žirant. Cilj tetoverjev je čim dlje ostati v tekmovanju in se z vsakim preživelim tednom postopoma približati končni zmagi. Seveda je naziv Best Ink rezerviran le za enega!

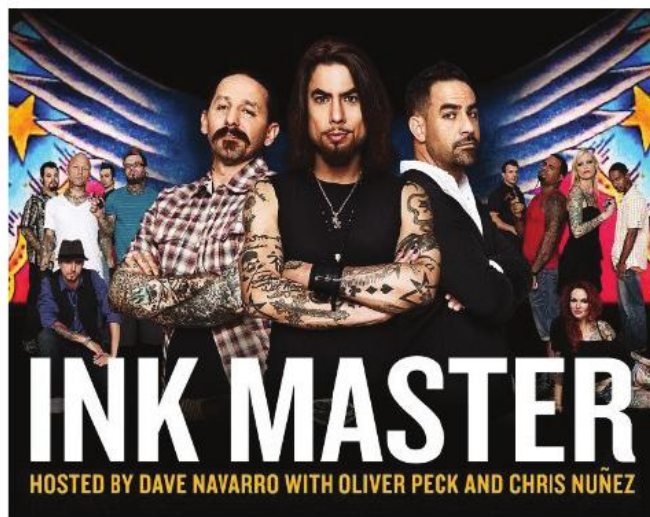
Produkcija: Bunim/Murray

Ink Master

Ink Master tako kot Best Ink sledi preverjeno uspešnim scenarijem televizijskih tekmovanj (ste morda videli ANTM ali Project Runway?). 16 priznanih tatu umetnikov se iz tedna v teden bori za denarno nagrado 100.000\$, predstavitev v Inked magazine in končni naziv Ultimate Ink Master. Čaka jih paleta najrazličnejših izzivov tako v slogu kot v strankah. Kako dobro pa se bodo prebili skozi jim bodo brez dlake na jeziku povedali Dave Navarro (Jane's Addiction), Chris Nunez (Miami Ink), Oliver Peck (Elm Street Tattoo) in gostujoči sodnik.

Produkcija: Original Media (tudi New York Ink in LA Ink).

LA Ink

V štirih sezonah, od 2007 do 2011, smo lahko sledili Kat von D, njenemu razvoju od odlične tetoverke do predane šefice v lastnem studiu High Voltage Tattoo in bolj ali manj stalnim sodelavcem. Kat je skozi to obdobje potovala vse od lastne kozmetične znamke Sephora do razprodane knjige The Tattoo Chronicles, vmes pa še uspešno (kakor kdaj) vodila lasten studio. Oddaja je nadaljevanje šova Miami Ink, kjer je Kat von D tudi sodelovala.

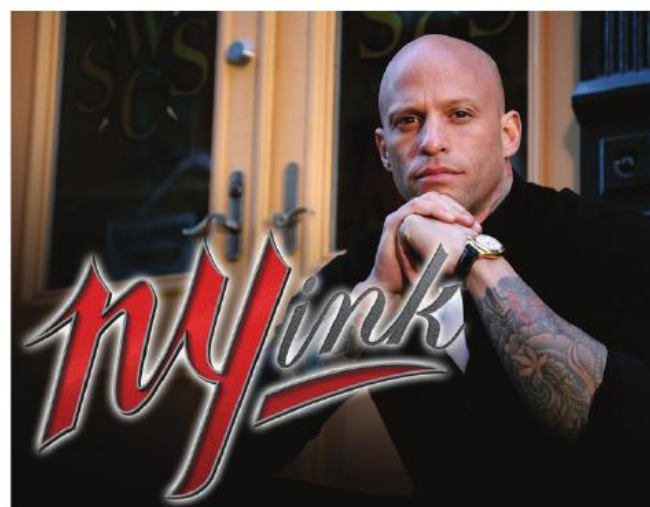
Produkcija: Original Media (tudi New York Ink in Miami Ink).

New York Ink

V oddaji se odpeljemo v New York do novega tatu studia Wooster Street Social Club in starega znanca televizijskih zaslonov šefa/lastnika Amija Jamesa. Šov še vedno temelji na istih klišejih LA Ink in Miami Ink. V mestu, ki nikoli ne spi, spoznamo popolnoma novo tetoversko ekipo, ki bo poskrbela, da egotripa, preprirov in drame ne bo nikoli zmanjkalo. Oddaja je, predvsem zaradi Amijeve osebe, še najbolj dosledno nadaljevanje serije Miami Ink, ki se je izpel leta 2008.

Produkcija: Original Media (tudi LA Ink in Miami Ink).

London Ink

V tem šovu sledimo glavnemu tatu umetniku Louisu Molloyu in še trem njegovim kolegom tetoverjem: Danu Goldu, Nikole Lowe in Philu Kyleu, ki skupaj z njim tetovirajo v studiu London tattoo. Vsak od umetnikov je specialist na svojem področju od »freehand« preko tradicionalnih oblik do »new wave« motivov. Stranke, nove zgodbe in želje po tetovaži predstavljajo pester in pisan vsakdanjik londonskih tetoverjev, pa naj bo vreme zunaj še tako muhasto.

Oddaja je nadaljevanje Miami Inka, New York Inka in LA Inka.

Produkcija: Original Media (tudi New York Ink, LA Ink in Miami Ink).

Permanent Mark

Kako daleč bi se odpravili po nov tatu in koliko bi pretrpeli zanj? Za Marka Waltersa aka »Premanent« Marka očitno noben tatu ni preveč daleč in noben način tetoviranja preveč boleč. Med tem, ko potuje po svetu, obiskuje različne države, se tetovira pri plemenih, ki za takšne čudne prakse kot je sterilizacija še niso slišali, išče velike lokalne tatu umetnike in najzanimivejše prakse tetoviranja. Oddajo so začeli predvajati leta 2011.

Produkcija: NBC

Tattoo Nightmares

Srčika šova so ponesrečeni tatuji, vse od neverjetno smešnih pa do resnično motečih, in grozljive zgodbe oseb, ki teh tatujev ne nosijo z največjim žarom. Stranke v oddaji iščejo rešitve kako se enkrat za vselej zbuditi iz te nočno more. Možnosti so vsaj tri ali najdejo tako dobrega umetnika, ki jim bo (če bo hotel) ta tatu prekril ali res dober lepotni kirurg ali pa se sprijaznijo, da so nekoč naredili veliko neumnost, ki bo tam tudi ostala.

Produkcija: 495 Production

Tattoo Highway

Ko se Thomas Pendelton naveliča vsakodnevne rutine svojega »zidanega« studia, vso tetoversko orodje pospravi v kovček, poljubi ženo v slovo in se usede v svoj velik srebrn – »custom made« avtobus in potuje po ameriških cestah ter avtocestah s svojim mobilnim studiem, v njem spi, tetovira, je in pije, vmes pa obiskuje tudi lokalne studie.

Produkcija: Juma Entertainment

Tattoo Age

V Tattoo Age so se avtorji popolnoma posvetili različnim tetoverjem in tako v ospredje postavili njihove zgodbe in ne toliko klientele z njihovimi cimeravimi motivi. S tem so odprli nov pogled na doživljanje in sprejemanje življenjskega sloga ter na umetnost, ki prihaja izpod njihovih rok. Oddaja je drugačna od ostalih tudi v tem, da umetniki komentirajo izdelke svojih kolegov.

Produkcija: VBS

Tattoo School

V teješolise učenci – bodoči tetoverji, naučijo osnov tetoviranja z vsem kar sodi zraven. In to v pičlih dveh tednih! Ob zaključku šolanja najbolj perspektiven in priden učenec dobi zlato tatu mašino, ki naj bi predstavljala začetek njegove profesionalne kariere. Oddaja je požela ogromno neodobravanja, zgražanja in pozivov k bojkotu, saj se je po mnenju tetoverske stroke, nemogoče naučiti obrti tetoviranja v tako zelo kratkem času.

Produkcija: TLC

Ja, tetovaže postajajo vedno bolj »mainstream« in temu so pripomogle tudi zgoraj naštetje oddaje, ki s svojo vsebino odpirajo nov pogled na tatuje, njihove mojstre in lastnike tetovaž. In skoraj prepričana sem, da se lahko, če ste ljubitelj tetovaž ali vas vsaj malo zanimajo igle, najdete vsaj v eni izmed njih. ■

MAJA ZALOŽNIK

POGLED SKOZI PIKČASTA OČALA

piše: Katja Rezman

foto: Sonja Zemljič Diemat

»Vedno sem delala malo drugače kot ostali. Raje grem malo levo, malo desno – nikoli čisto naravnost,« se predstavi vse bolj prepoznavna pevka Maja Založnik.

Tako nekako so se tudi začeli njeni prvi pevski koraki, v osnovnošolskem pevskem zboru, kamor se ni priključila zaradi želje, da bi pela lepe pesmice ampak zaradi tega, ker so vaje potekale med poukom. Od tistih dni pa do danes je preteklo že kar precej vode, vmes se je zgodilo dosti stvari, med drugimi je Maja ugotovila to, da brez petja ne more zdržati več kot eno uro...pa kakšno uro, mogoče 5 minut.

Prve samostojne pevske korake je naredila preko avdicij za nastop na televizijskih glasbenih oddajah, kot so bile Karaoke z Dejo Mušič in nato Popstars. Skupaj jih je bilo kar 9. V zadnji – Misija Evrovizija, je prišla med 16 najboljših. S temi izzivi je doživela tudi prve uspehe, prve neuspehe, zavrnitve, prve dileme

ali je tega sploh zmožna...ali je to-to. Predvsem pa je pridobila izkušnje, izoblikovala svoj pogled na to sceno in si razjasnila sama pri sebi - kaj si sama najbolj želi. S tem pogledom je prišla do sklepa, da svojega glasu ne misli skrivati ampak ga želi deliti z ostalimi. Na vso moč in čim bolj na glas.

Z odraščanjem in odkrivanjem barvitega glasbenega sveta, ki bi ji bil pisan na kožo, se je odmaknila od div kot sta Mariah Carey in Whitney Houston ter odkrila tiste izvajalke, ki so s svojim glasom, načinom in izražanjem postavile temelje dobrega ženskega vokala –

Etto James, Aretho Franklin in Ello Fitzgerald. »Pesmi iz 50. in 60. let so mi pisane na kožo.« Vendar pa jo iz tega obdobja ni pritegnila le glasba. Privlačil jo je lifestyle – oblačila, frizure in make-up. S pomočjo prijatelja Daniela je ustvarila celostni slog, ki ima korenine v tem časovnem obdobju. Nekje na poti pa je ugotovila, da jo poleg tega privlačijo še tatuji. Zato je najprej, skoraj malo plašno, začela s tremi zvezdami pod roko. Z njimi je tudi nadaljevala, saj je naslednji tatu predstavljala zvezda sestavljena iz glasbenih not in se nahaja za levim ušesom. Tatu ponazarja veliko strast – glasbo in prav z

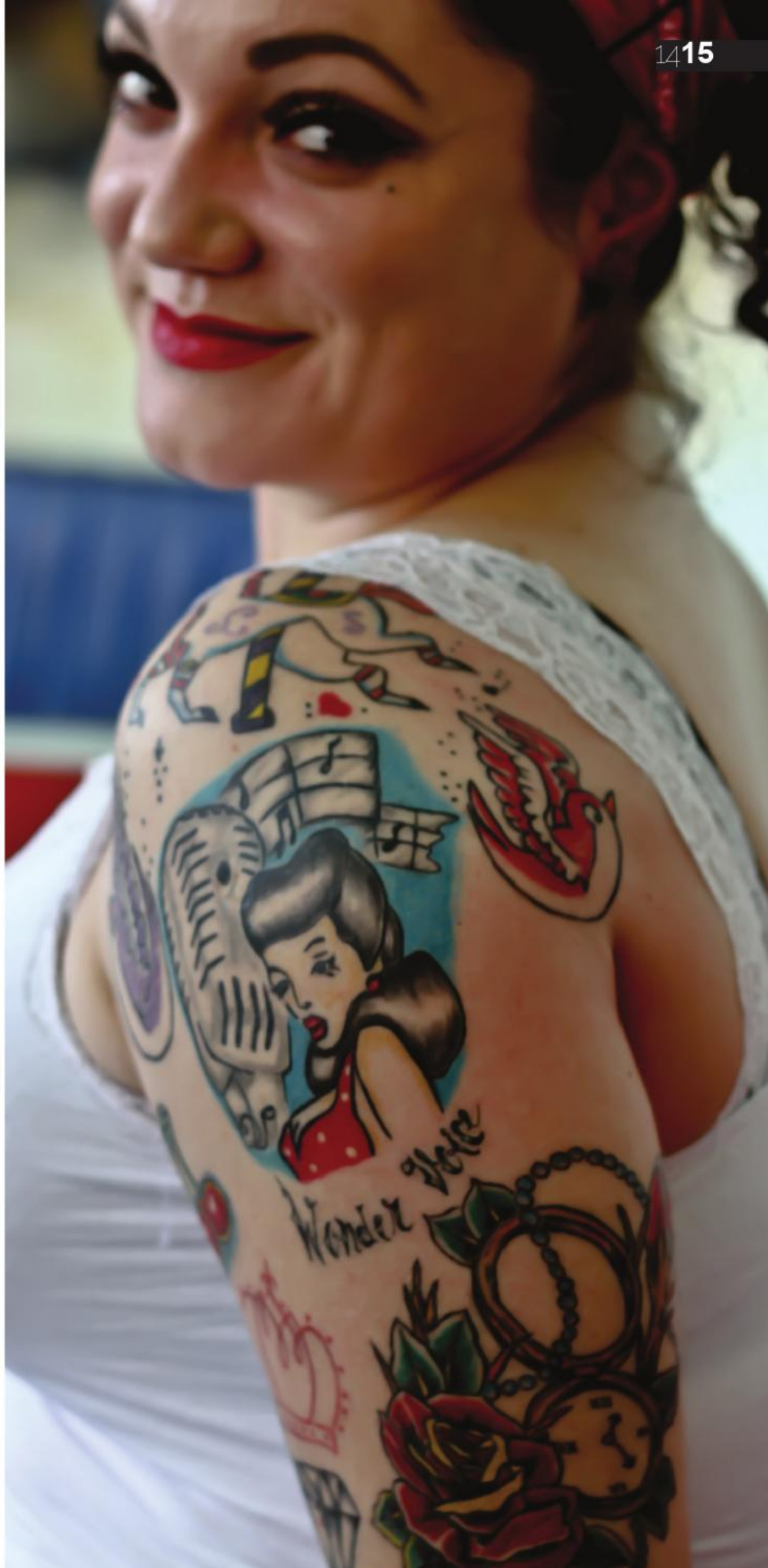
glasbo se je tudi nadaljevalo. Za popotnico na izbor Misi-ja Evrovizija ji je ob rojstnem dnevu Daniel poklonil barvni tatu vintage mikrofona in pin-up dekleta z napisom »wonder voice«. In prav ta glas – njen glas je tisti po katerem prepoznamo Majo, pin-up stil pa je češnjica na vrhu smetane.

Tako kot niza uspehe in premaguje ovire na glasbeni poti, niza tudi tatuje okoli svojega »wonder voice« dekleta. Opominjajo jo na stopnice, ki jih je prehodila, in tiste, ki jo še čakajo na poti. Kot Maja priznava: »Postaneš odvisen od tega in samo še sestav-

Maja Založnikposlanstvo: **pevka**vzornica: **Etta James**horoskop: **levinja**najljubša hrana: **kuhana koruza**www: **majazaloznik.com****f** facebook.com/maja.zaloznik

ljaš motive, preverjaš kaj ti je vseč in raziskuješ pomene. Kam bi še kaj dal?« Tako se je tudi začel ta projekt pol rokava na njeni levi roki, ki jo krasijo »old school« motivi. Ptička predstavlja svobodo izražanja. Krona pravi: »I'm the queen of my music!« Diamant je simbol vsega lepega. Ura in vrtnica pomenita čas njenega rojstva in ljubezen do družine. Ima pa tudi retro motiv dekleta, ki ima, tako kot ona na odru, rdeč cvet v laseh. In kot se za staro šolo spodobi, ne manjkajo niti češnjice niti par srčkov. »Nikakor še nisem zaključila s tatuji – še bodo prišli.« Najprej namerava zaključiti pol rokav, ob tem pa že razmišlja, kako bo potegnila pisan rokav preko celotne desne roke. V kakšnem slogu, s katerimi motivi? Še ne ve.

»Pomembno je, da se fajn počutim v svoji koži.« Skozi obdobja je ugotovila, da je potrebno izstopati, biti drugačen, mogoče včasih malo odštekan, malo izstopati v masi ljudi, če želiš, da te

ljudje opazijo. Če pa se v tej vlogi še dobro počutiš, ti začnejo ljudje tudi verjeti in takrat so vse niti v tvojih rokah. Maja se je v tej vlogi očitno dobro počuti. Spretno kombinira prefinjen pin-up slog v obeh svetovih – tako doma kot na odru. Poleg prepoznavnosti na slovenski pop sceni, Maja ta slog daje še dodaten navdih pri doživljanju in izražanju glasbe na nastopih. Publika ji verjame, jo spodbuja in občuduje. Najbrž jo kdo tudi gleda s kančkom zavisti, ker si upa biti drugačna. Konec koncev, iskreno, katera pa se ne bi dobro in seksi počutila v tem

slogu? Ženska lahko z njim izpostavi vse tiste attribute, ki jih želi. In kar je še najbolje – paše na vse postave. Rdeča šminka, pete in eyeliner so samo še pika na i!

Na tem potovanju iskanja in eksperimentiranja jo je pot zanesla tudi preko luže, kamor se je podala za svoj 18. rojstni dan. Ponavadi iz večjih potovanj prinesemo ljudje različne spominke. Maja pa je iz Amerike, kot spominek, v nosu prinesla prvi piercing, ki je bil narejen v Filadelfiji. Vendar se njeno raziskovanje ni končalo le pri tem, kasneje si je dala

foto: Urška Krek

prebosti še brado in jezik. Piercingi so jo vedno privlačili predvsem kot modni dodatek. Iz tega razloga se je odločila za piercing v bradi. Z njim je tudi najdlje vztrajala. Srebrna bunkica se je na njeni bradi svetila 6 let. Kasneje je sledil še piercing v jeziku. Ta je imel za Majo svojstven čar, »ker ga hkrati vidiš in ne vidiš, je skrit in ni skrit, tako si lahko malo nagajiv, celo spogledljiv. Lahko izbiraš s kom ga deliš in s kom ne... ali se boš z njim igrala sama ali pa v igro povabila še koga.« Žal ga je po treh letih zaradi kovinskega materiala po nasvetu zobozdravnika odstranila. Kasneje se je odločila tudi, da si bo odstranila še ostala dva piercinga. Tako so ji sedaj ostale samo še luknjice v ušesih. Mogoče jo kdaj prime, da si bo naredila še kakšno, a jo sedaj bolj mikajo tiste igle, ki za sabo v koži puščajo barvno sled.

Ta drugačnost, zavzetost in odločenost slediti svojim sanjam, deliti z ostalimi značilno močan glas in od tega ne odstopati se je izkazala za dober recept. Bila je opažena. K sodelovanju so jo povabili številni slovenski glasbeniki najrazličnejših zvrsti – od rapa prek trdega rocka do jazza. Slišali smo jo lahko skupaj z Galom in Severo Gjurin v oddaji Izštekani, ki jo vodi Jure Longyka. Dvakrat je kot glasbena gostja sodelovala v oddaji Hri-bar. Kot back-vokalistka je izkusila oder na EMI. Sodelovala je s Trkajem, Sa-

muel Lucasom, metalsko zasedbo Heretic, Big Addiction in Sweet Peak. V navezi z jazz in blues pianistom Urošem Peričem pa lahko to jesen pričakujemo njen prvi singel.

Ne glede na to, da pot, ki jo sedaj ubira, vključuje visoke pete, pikčasto obleko, tatuje na roki, rožo v laseh, rdečo šminko, črno črto na vekih, predvsem pa mikrofona v roki in melodijo v glavi, si bo Maja vedno vzela čas za kavo, kuhano koruzo, hladno pivo, kolesarjenje ali rolanje – naj vas nikar ne zavede. ■

tokidoki Barbie

GOOD GIRL GONE BAD

Katja Rezman, foto: Mattel

Najbrž ni nikogar med nami, ki ne bi poznal male igrače Barbie. Eni so najbrž komaj čakali nova oblačila, da bi jih naredili svoji igrači, drugi pa iz radovednosti tudi slekli. Med katerimi se najdete pa sami najboljše veste – niti ni pomembno, saj nas večina spada med tiste, ki so radi počeli oboje..

Vse od leta 1959 pa do danes je Mattel ustvarili veliko različnih Barbik: Barbie princesa, Barbie vikinška kraljica, Barbie Catwoman, Barbie Dynasty, Hard Rock Caffé Barbie... in tako bi lahko naštevali še kar nekaj časa.

V sredini oktobra pa so na trg poslali novo Barbie, ki je povzročila, da se je o njej ogromno

govorilo po televiziji, v časopisih ter na različnih vzgojno-izobraževalnih forumih in sicer tokidoki Barbie.

Preko potiskanih legic ima oblečeno mini roza krilo, nosi črn top z značilnim znakom iz srca in prekrizanih kosti, veliko torbico, pas, sončna očala in nekaj zapestnic. Lahko bi rekli, da se tako obleče tudi marsikatera najstnica, ki poslušša Lady Gaga, Rihanno ali Katy Perry in s tem ob pamet spravlja svojo mamo.

In kaj je tisto, kar je povzročilo nemalo zgražanja? Gotovo ne srebrni čevlji z vrtoglavo visoko peto ali njen mali kuža, ki je oblečen v kaktus z bodicami in nosi ime Bastardino? Tokidoki

Barbie ima tattooje! Čeprav v resnici bolj spominjajo na tiste sličice, ki se jih dobi skupaj z žvečilnimi.

Igrača ima velik tattoo z motivom zmaja na hrbtu, na vratu ima tigra, njena leva rama ima motiv gejše, dekolte pa ji pokrivajo cvetovi. Mladina je navdušena, starši malo manj. Pojavljajo se vprašanja o vzgojnem vplivu takšne igrache na mlade, kako vidijo takšno igracho mlada dekleta...bodo vseč Kenu?

Kakorkoli že, za tokidoki Barbie bi morali v prednaročilu odšteti 50\$, vendar je žal, če vas mika, že kar nekaj časa razprodana in na voljo le še pri zbirateljih. ■

Četrtrič in zadnjič

STYRIAN TATOO & HOTROD SHOW

Le uro vožnje od slovenske meje smo se poslovili od edinstvene konvencije.

V času ko tattoo konvencije vznikajo kot gobe po dežju in se s svojo ponaša že domala vsako večje evropsko mesto, postajajo ti dogodki vse bolj tekmovanje števil, številu obiskovalcev, ki se merijo v desetisočih, spremljevalnih dogodkov, sodelujočih tetoverjev, prisotnih zvezdah. Pod režijsko taktirko korporacij za organizacijo dogodkov, pa končno merilo uspešnosti takšnih prireditev slikajo številke pod črto v zaključnih računih.

Vseeno pa ni povsod in vedno tako. Andy in Yvonne iz studia Mystery Touch Tattoo sta leta 2007 ustvarila srečanje po svojem okusu. Tretji vikend v avgustu, ob koncu poletnega premora torej, zbrala pestro združbo poklicnih kolegov. Obiskovalcem so se ponujale poslikave različnih slogov, domačin in tujih mojstrov, kot priložnost k svoji največji strasti pa sta Andy in ponudili tudi ameriško avtomobilsko klasiko s hotrodi in rockabilly življenjskim slogom.

Prireditev, imenovana Styrian Tattoo & Hotrod Show, je že ob prvi izdaji požela precejšnjo pozornost javnosti. Še večjo pa med strokovno javnostjo, saj je obudila izročilo prvih tattoo konvencij, ki so bile takrat edinstvena priložnost druženja in izmenjave praks med tetoverji. Zasluge za to ima seveda dejstvo, da sta Andy in Yvonne tudi sama mojstra električnega strojčka in sta za svoje stanovske kolege pričarala edinstveno izkušnjo. Začeni s četrtkovo

**dinamični dvojec prireditve; Yvonne in Andy
iz gleisdorfskega studia Mystery Touch Tattoo**

gledališka točka na otvoritveni gala večerji

že tradicionalno otvoritveno gala večerjo v kostumih in z vmesnimi teatralnimi vložki.

Ustvarjalni tetoverski dvojec v vseh izdajah doslej ni spuščal dirigentske taktirke iz rok. Na pomoč jima je priskočilo osebje njenega studia, prostovoljci pa tudi občinska oblast, ki je konvencijo gostila v prekrasnem nekdanjem dominikanskem samostanu, sedaj preobraženem v krajevni kulturni center Kloster Forum. Styrian Tattoo & Hotrod Show v osnovi ni komercialna prireditev, zato Andy in Yvonne ne odstopata od načrtanih kakovostnih smernic izvedbe. Tudi za ceno odpovedi ne kot se je primerilo leta 2010. Ko sta uvidela, da konvencije v načrtanem okvirju ne bosta uspela izpeljati, sta jo raje kar odpovedala. In se kasneje le zaradi silnega prigovarjanja vseh ljubiteljev tattoojev in stanovskih kolegov lotila organizacije četrte izdaje prireditve, ki pa je, kot sama neomajno zatrjujeta, zadnja. A senca slovesa četrte izdaje Styrian Tattoo & Hotrod Showa še ni vzela vetra iz jader. Prej nasprotno, saj je zabeležil rekorden obisk in vsestransko pozornost. Navkljub obilju drugih tovrstnih dogodkov širom Evrope v predzadnjem avgustovskem vikendu, se je v

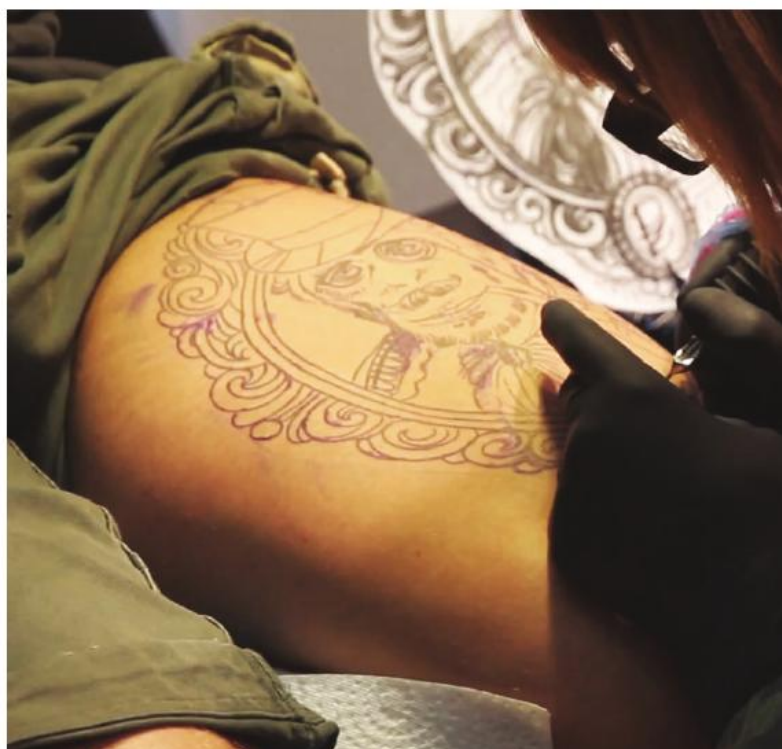

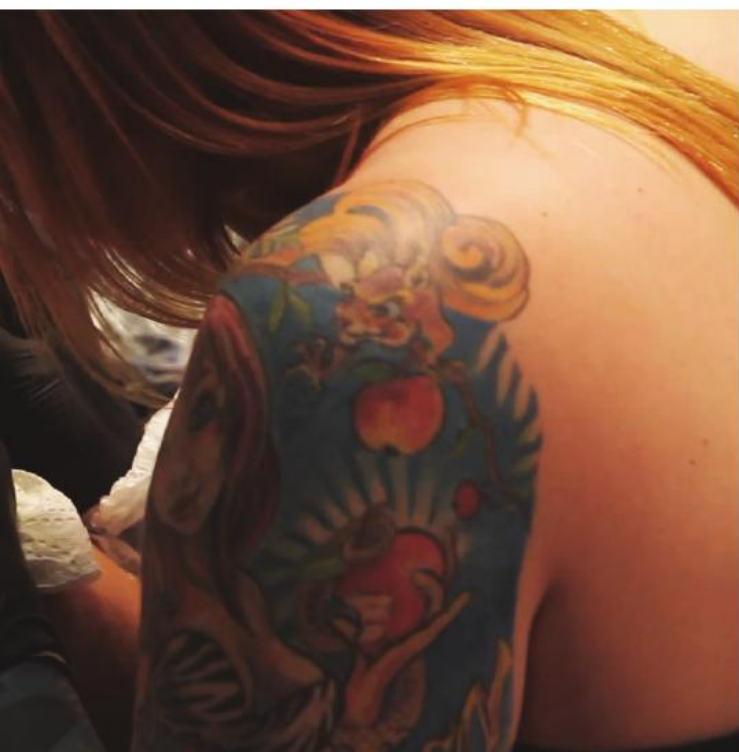
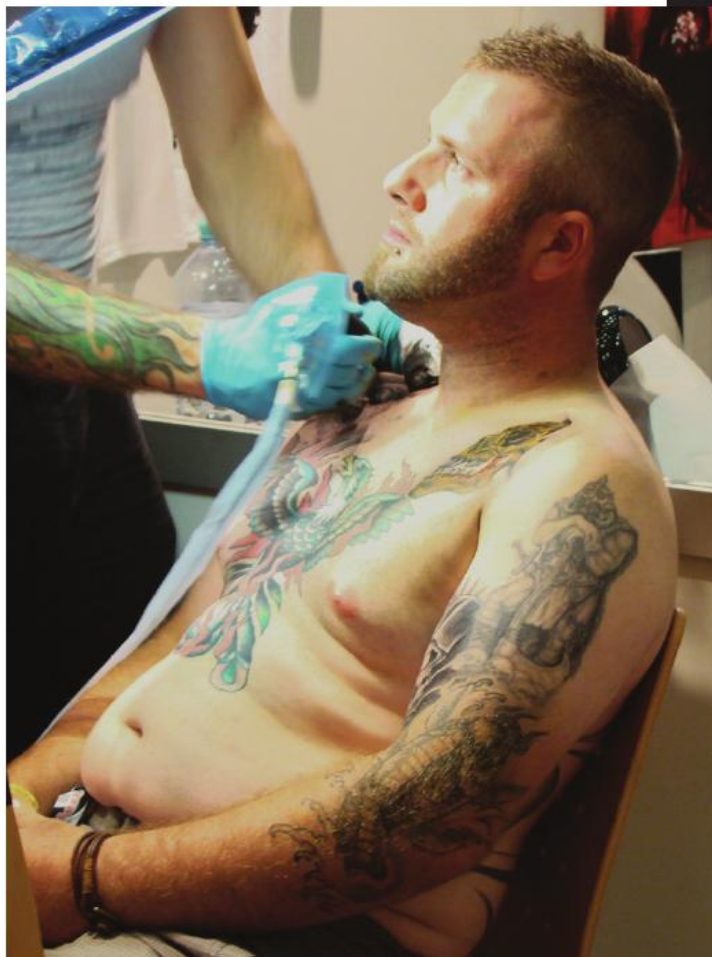
zgoraj: Noons in njegova poezija črt v naīve slogu

spodaj: Eva Schatz med vbadanjem svojega unikata

tem mestecu s skoraj 6000 prebivalci, le dobrih 20 kilometrov od Gradca, zbrala prav imenitna zasedba mojstrov vihtenja električnih pisal. Japonski tradicionalizem je zastopal Horimasa iz slavne družine Horitoshi, iz dežele vzhajajočega sonca sta prispela tudi Horinao in Miyazo. Močno je bilo tudi zastopstvo ZDA z mojstrom črnobelih portretov Bobom Tyrellom (Night Gallery), Aaronom Bellom iz slovitega studia Slave to the Needle in slikovitim Joejem Capobiancom s svojimi modernimi reinterpretacijami bujnih pin-up deklet. Prišla sta tudi simpatična zakonca Anne Page in Bill Funk (Body Graphic Tattoos), slednji je sicer bolj poznan po očetu »Philadelphia« Eddieju, enemu d pionirjev sodobnega ameriškega sloga in idejnega očeta ene prvih tattoo konvencij. Polinezijski slog tradicionalnega tattooja so zastopali Hori Hashi (Lard Yao Tattoo), maorski mojster Darby Tuha-ka (Ngati Porou Tamoko) in Tim Hunt (Pacific Tattoo) učenec legende Lea Zuluete. Prevladovali so seveda Evropejci. Za zanimivo potezo se je odločila zvezda tetoviranja iz nemških TV šovov, sicer avstrijka Eva Schatz (Naked Trust Tattoo), ki je posebej za Styrian Tattoo & Hotrod Show pripravila unikaten book motivov in jih tetovirala po načelu »kdor pri pride, prvi melje«. S svojo edinstveno liriko pik in črtic je na konvenciji izstopal francoski umetnik slikarskega platna, stenskih grafitov in žive kože Noons.

zgoraj: 3. mesto, Herm (Tattoo Art by Herm)

levo: 2. mesto, Randy (Heaven of Colours)

spodaj: podelitev je vodila TV-zvezdnica Lina van der Mars

1. nagrado za najboljši tattoo konvencije je s tem črnobelim motivom odnesel »domači« studio Eternal Tattoo iz Bruck am der Mur.

Posebejno močno je bilo zastopstvo horror sloga z imeni kot so Robert Hernandez, Liorcifer, Andy Engel, Tom Kynst in Benjamin Moss. Med vabljenimi pa na konvenciji žal ni bilo slovenskih tetoverjev, smo pa nekaj znanih obrazov opazili med publiko.

Poleg že omenjene otvoritvene slovesne gala večerje so bili sodelujoči tetoverji deležni tudi strokovnih delavnic; Bob Tyrell in Andy Engel sta vodila posvet o doseganju učinka globine v črnobelih portretih, Liorcifer (Tribulation Tattoo New York) se je posvetil načinom s kontrasti ustvariti šok učinek v črnobelih horror motivih, horror tattoojem sta se posvetila tudi Paul Acker in Tommy Lee Wendter. In medtem ko so v nedrjih Forum Klostra bneli strojčki, so v njegovi okolici doneli zvoki bencinskih strojev. Obiskovalci so se lahko naslajali nad leskom in bliščem ameriške avtomobilske klasike, na voljo pa so jim bili tudi kar štirje odri z artističnimi točkami, med katerimi velja izpostaviti zvezdnice tovrstnih dogodkov Fuel Girls, koncerte skupin Hollside Wranglers, Styrian Boothboys, Defcon in The Bones z mešanico rockabillyja, pa tudi tršega rocka, ki se je občasno spogledoval z metalom.

Tetoverje, zbiratelje pa tudi vse ostale ljubitelje tattoojev so ob glavnem odru združili tudi dnevni izbori najboljših tattoojev. Ob izboru najboljšega tattooje posameznega dne so v petek izbrali še najboljši barvni tattoo, v soboto najboljši mali in najboljši veliki tattoo. Konvencijo je sklenil izbor najboljšega tattooja četrte in zadnje izdaje tega štajerskega tattoo šova, ki ga je povezovala simpatična nemška TV voditeljica Lina van der Mars. Veliki finale je bil hkrati tudi ganljivo slovo Styrian Tattoo Showa ob katerem z bučnim aplavzom prisotnih podprta organizatorica Yvonne ni uspela zadržati solz.

Tattoo konvencij seveda tudi v prihodnje ne bo manjkalo. A Styrian Tattoo & Hotrod show je in ostaja nekaj posebnega. Vsaj v naših spominih. Na romantično obdobje ko tattoo konvencije še niso bile posel, ampak izjemna priložnost utrjevanja tovarštva med tetoverji, pa tudi zbiratelji. Čas ki se, tako kot prireditve, ki sta jo z veliko ljubezni postavila Andy in Yvonne, poslavlja. ■

Styrian Tattoo & Hotrod Show

s četrto izdajo tudi

dokončno zapira svoja vrata.

ELLEN GREEN

ZGODBE NA NEKI DRUGI KOŽI

piše: Katja Rezman

foto: Ellen Green

Kje se združujeta nežna ženska in momarsko moška plat? Odgovor na to boste našli, če boste naleteli na izdelke ameriške umetnice Ellen Greene.

Ellen Greene ne tetovira. Vseeno pa pri svoji umetnosti tako kot tetover uporablja kožo oz. bolje rečeno usnje. In namesto igle v rokah drži čopič. Lahko bi celo napisali, da slika tatuje na kožo svojim namišljenim ženskam.

Za osnovo svojih stvaritev uporablja usnjene rokavice, čuten ženstveni modni dodatek, ki se je v 60. letih nosil največkrat nosil ob svečanih priložnostih kot so proke, pogrebi ali plesi. Ellen je tej vintage klasiki vdihnila nekonvencionalni duh tatujev, ki so v tistem času veljali za skorajda izključno moško domeno. S tem je mehkobni in elegantni konvencionalnosti usnja dodala trde in temačne tatu motive ter s tem elegantni ženski,

oblečeni v krilo, s klobučkom na glavi, omogočila izražanje svoje individualnosti s ščepcem trasgresivnosti v obliki izzivalnih poslikav, s čimer ta seveda postane še bolj skrivnostna in zanimiva.

Ellen je rokavice dolgo časa zbirala in te so se kar nekaj časa prestavljale iz predala v predal, iz omare na omaro, iz mize na mizo, vse dokler je ni nekega dne zagrabilo, da na

svoje najljubše rokavice tudi nekaj naslika. Val navdušenja nad levitvijo navadnih rokavičk v nekaj popolnoma novega jo je tako presunilo, da se od takrat naprej se ni več ustavila.

Njene motive bi lahko označili kot »old school«, med njimi lahko najdete gole morske deklice, dame z razkrcenimi nogami, stare ladje, čudne zarodke, orle in jaguarje. Vse te motive, predvsem pa pin-up dekleta, potisne še malo dlje in globlje preko meje običajnega. Te so postale bolj temačne, očitne seksualne figure – boginje, ki podarjajo ali uničujejo življenja in ne predstavljajo le sladke igrarke za lajšanje dolgega časa. Tako poslikane rokavice odsevajo zmes navdiha in občutkov v trenutku, ko je posamezen par rokavic prvič imela na rokah.

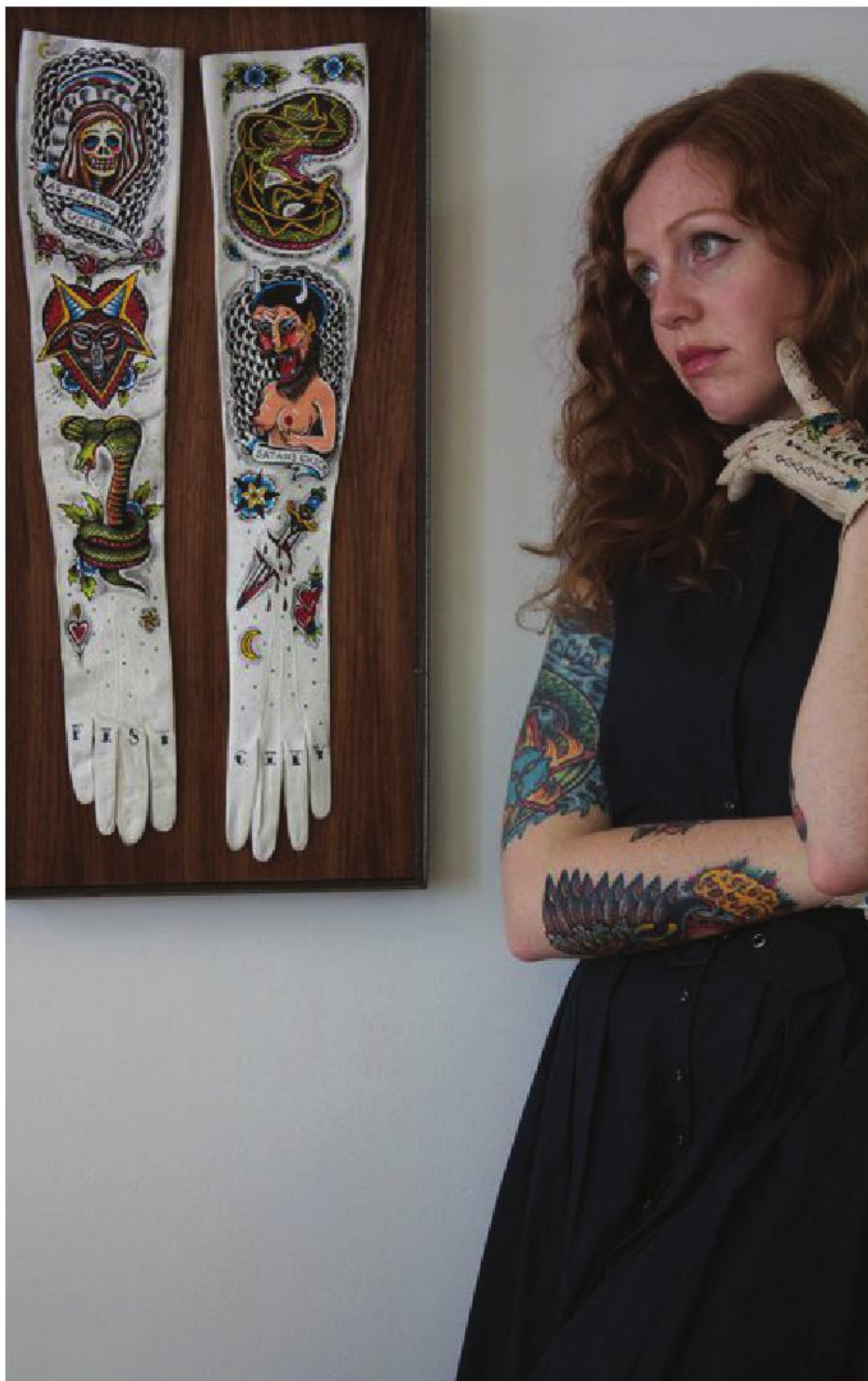
Pri slikanju na rokavice pa Ellen Green izpostavlja tudi svobodo izražanja nosilca, saj lahko na ta način nosi dizajn tatuja tudi na dlani - čeprav vse bolj pogostem, pa še vedno nadvse nekonvencionalnem mestu torej - kjer tatu težko skriješ in s tem stopnjuje napetost med formalizmom orokavičenih rok in deviacijami poslikanih motivov.

Pri svojem ustvarjanju pa se ne osredotoča le na lastne občutke, ki ji doživlja v stiku s posameznimi rokavicami ampak tudi razmišlja o njihovih prvotnih lastnicah, saj so lahko bili, ti nič kaj pocukrani motivi, velikokrat tudi zgodbe žensk, ki so jih nosile.

Ellen rokavice vidi bolj kot slike in ne toliko kot modni dodatki, zato jih daje v okvir, kamor jih ne pripne ali prilepi, raje jih pusti, da so kot objekt – torej takšne kot so. Vseeno pa v prihodnosti načrtuje poslikavo rokavic, ki se bodo lahko tudi nosile, vendar bodo te v zelo omejenih količinah.

V poplavi vseh možnih modnih dodatkov, ki imajo tako ali drugače vključene tatu motive, so usnjene vintage rokavice Ellen Greene, nekaj popolnoma originalnega, novega in svežega. Njena pot iskanja popolnega motiva v preteklosti, ki bi ga lahko pretvorila v sedanji čas se bo še kar nekaj časa nadaljevala in rezultat tega so njene unikatne rokavice. ■

Ellen Green

poslanstvo: **umetnica**

strast: **rokavice**

www: **artbyellengreene.com**

tetoverka: Tamy Star

studio: Ink Deluxe (Izola)

www: tamystartattoos.com

 facebook.com/tamytattoo

foto: Katja Rezman

Obiskali smo

JOLI

Katja Rezman

Jolanda je ena od pionirk slovenske piercing scene. S svojim mariborskim studiem, prej v Pekarni, zdaj na Pobrežju, je že več kot desetletje meka piercanja željnih Stajerk in Stajercev. Pri tem pa vseskozi ostaja iskriava in neposredna sogovornica, ki se svojemu delu posveča z neizmerno strastjo.

Ė: *Kateri je bil tvoj prvi stik s svetom piercinga?*

Joli: Prvi stik? Naj pomislim... Čisto prvi stik je zame bila death metalska skupina. Pevec od Machine Head ima septum spirsan. Po domače rečeno so mi ,'oke vun padle'', ko sem prvič videla kje ima pirs. Druga varianta pa je bila skupina Pizde matere. V tem bandu je bila pevska Lea iz Kopra. Njo sem videla na Metelkovi in ona je imela piercing pod ustnico – takšno dolgo špico. Seveda sem jo vprašala kaj ima to in kako je narejeno. No, in tako sva se spoznali. Nato sem šla kasneje še k njej domov v Koper na obisk. Takrat je ravno delala pirs v jezik eni puncici, ki ji je postalo slabo, zato sem jaz vskočila vmes in ji pomagala. Takrat mi je sama rekla, da imam zelo dobre živce in mi lahko da kontakte glede teh stvari in raznih materialov, pač osnovnih zadev ki se tičejo »pirsanja«. Torej, tako je to prišlo – slučajno. »Pirsat« sem začela iz osebnega interesa, ker mi je bilo to resnično vseč, najprej sebi, nato so začeli hoditi frendi,

»Pirsat« sem začela iz osebnega interesa, ker mi je bilo to resnično vseč, najprej sebi...

potem frendi od frendov in potem tako dalje.

Ė: *Katera pa je bila tvoja prva piercing luknja?*

Joli: Hm...(smeh) sama sem jo naredila - na sebi. Saj ne vem več, če je bila ustnica ali poppek. Ne vem čisto točno...je minilo že 14 let od takrat.

Ė: *Kdaj si pomislila, da bi lahko bil to tvoj poklic in da bi lahko od tega živeła?*

Joli: Jah...potem ko je bilo vedno več tega in so začeli vedno bolj hoditi k meni. Že 10 let nazaj je bilo tako, vendar sem takrat še delala v Pekami v prikolici, kar je bilo malo (smeh) neprimeren prostor. Takrat se niti ni dalo uradno odpreti studia. Šele pred osmimi leti je Lea prva odprla piercing studio, jaz sem nato še eno leto čakala, da sem videla kako in kaj zahtevajo. No, takrat še na davčni niso vedeli kakšno šifro dejavnosti bi mi dali, nato so se obrnili na Leo in na njeno dejavnost in tako se je začelo.

Ė: *Tista prikolica pri Piksni je bila prava ikona Pekarne. Kje je zdaj?*

Joli: ...(smeh) Ja prava legenda. Njo so odpeljali nekam po Kamnico. Baje jo ima nekdo na enem travniku za vikend.

Ė: *Z original grafiko?*

Joli: Ja baje ja. ...(smeh) Takšna kot je bila.

Ė: *...lepo aranžirana. Kdo ti jo je pomagal poslikat?*

Joli: Splinter ga kličemo...iz Pekarne. Ful dobro riše tip.

Ė: *Nato je tvoje delo zavilo v profesionalne vode. Odprla si svoj studio, tukaj v Formi. Nisi sama v studiu. Že od začetka sodeluješ s Perotom? Kako je sploh prišlo do tega sodelovanja?*

Joli: On se je prišel spirsat k meni ... (smeh) in sva se začela pogovarjati. Povedal mi je, da on tetovira in da bi si lahko skupaj delila prostor. Sicer se je že vmes pojavilo kar nekaj tipov, ki bi odprli tattoo-piercing studio, pa niso bili kaj prida resni. No, on pa me je po dveh mesecih res poklical. Šla sem pogledat in sva se odločila, da bo to najbrž ok.

Ė: *In to sodelovanje še kar traja. Vsake toliko časa naredita kakšno spremembo...*

Joli: Nazadnje je bila malo večja sprememba pred dvema letoma. Potrebno je posodobljati in prenavljati. Ne moreš kar stati na enem mestu. Prej je bil navaden umivalnik – to seveda ne gre. Leta 2009 je prišel ta DBST (vstane iz stola in gre po pravilnik). Pravilnik o minimalnih zdravstvenih pogojih.

Ė: (gledata skupaj z Jolando pravilnik, kjer so priložene tudi fotografije problematičnih piercingov) To niso tvoje reference?

Joli: Dobro je, da so te fotografije gor, tako lahko pokažeš ljudem, kaj vse se lahko zgodi. Je pa v tem pravilniku tudi člen, kjer piše, da moraš stranke obvestiti, kaj vse se lahko zgodi in kakšni so možni stranski učinki. Jaz jih tako ali tako obvestim še preden se odločijo za piercane.

Ė: Prisotna si tudi virtulano imaš spletno stran in Facebook profil – z več kot 1.000 prijatelji...

Joli: 1000 se mi zdi še malo po eno strani... (smeh). Počasi. Spletno stran pa mi je naredil od Perota kolega.

Ė: Kako vidiš skozi to obdobje razvoj kulture piercanja pri nas?

Joli: Hm. Seveda se je spremenilo. Ni več samo ena določena scena v tem. Včasih je bila v glavnem samo glasbena – punk scena. No, danes se je pa razširilo na vse družbene sloje.

**Seveda se je
spremenilo. Ni več
samo ena določena
scena v tem.
Včasih je bila v
glavnem samo
glasbena – punk scena.**

Ė: Generacije tudi?

Joli: Ja, in na generacije. Čeprav, pri meni obstaja neka starostna meja. Najnižja je 14 let. Predvsem zaradi tega, ker se lahko pri mladih, zaradi rasti in nerazvitosti, pojavijo različne težave. Tudi večina studiev po Evropi, ki dela korektno, ima to mejo – 14 let. Navzgor ni meje. S tem, da sem pa imela tudi žensko staro 68 let. No, danes je vsekakor drugače kot pa je bilo pred desetimi leti. Včasih so hodili le nekateri, danes pa se je vse to razširilo na vse sloje in na vse starosti. Ni več takšen tabu. Tudi v poklicih to ni več moteče ali pa so malo omilili pravila, seveda se še najdejo nekateri poklici, ki to ne dovoljujejo. Se pa najdejo tudi takšni, ki to celo spodbujaj in jim je fajn, da so zaposleni malo odkačeni. Recimo razni kafiči ali bari.

Ė: Tudi ti si delala v gostinstvu. Nekoč si mi

povedala, da imate doma gostilno. So te kaj čudno gledali?

Joli: Takrat sem imela že barvane lase. Takrat to še ni bilo tako zelo pogosto. Malo so me včasih že zaradi tega čudno gledali. Oziroma... se je mama bolj pritoževala, kaj si bodo ljudje mislili (smeh). Od gostov nisem imela nobene slabe izkušnje, bolj je pomembno kakšen imaš pristop do gosta. Če bi se jaz obnašala »mimo«, valda, bi se tako, najbrž, obnašali nazaj. Bolj sem dobivala dobre kritike na barvo las. Sem pa svoje delo opravljala tako kot je treba.

Ė: Si pa tudi ti mama. Kako gledaš na piercanje pri svoji hčeri?

Joli: Ja. S piercanjem je začela v srednji šoli, šele.

Ė: Gre po tvojih stopinjah?

Joli: Ni tako zelo »spirsana«. Klasika – poppek in jezik. Pa nekaj časa je imela nad zgornjo ustnico, vendar ga je morala odstraniti zaradi prakse na višji gostinski šoli. Oni ne dovolijo »pirsov« na vidnem mestu.

Ė: Si imela kdaj kakšne zadržke glede njenega piercanja?

Joli: Ne (smeh), saj sem ji vse jaz delala. Pa hvala bogu, da mi ni prej gnjavila in da je šele s srednjo šolo začela.

Ė: Najbolj priljubljen piercing v tvojem studiu?

Joli: Hm... pa so bila obdobja, ko je bilo nekaj bolj in. Pred 10 leti so bili popki bolj. Ustnice takrat niti niso bile tako zelo populame, najbrž zaradi kovinskih palčk. Danes je te nadomestila plastika. Jaz delam z bioplastiko in kirurško plastiko. Danes res ni več tako, da bi bilo nekaj bolj in nekaj malo manj in. Lahko rečem, da je kar vsega.

Lepo je to delati iz veselja, ne da si v to prisiljen, ker drugega ne bi bilo.

Ė: So pa verjetno kakšna sezonska gibanja? Recimo... pozno pomladi so popki?

Joli: Pa ni več tako. Meni je bolj važno to, da poleti odsvetujem popke. Ker se res nekateri ravnatakrat spomnijo, da bi imeli »pirs« v popku. Takrat tudi nastane največ problemov zaradi znojenja in ne smejo se takoj kopati. No, ni pa tako, da ne bilo nobenega interesa v določenem obdobju. Se je pa najboljša »pirsat« v obdobju od konca poletja pa tja do začetka maja mogoče še junij. Odvisno od vremena.

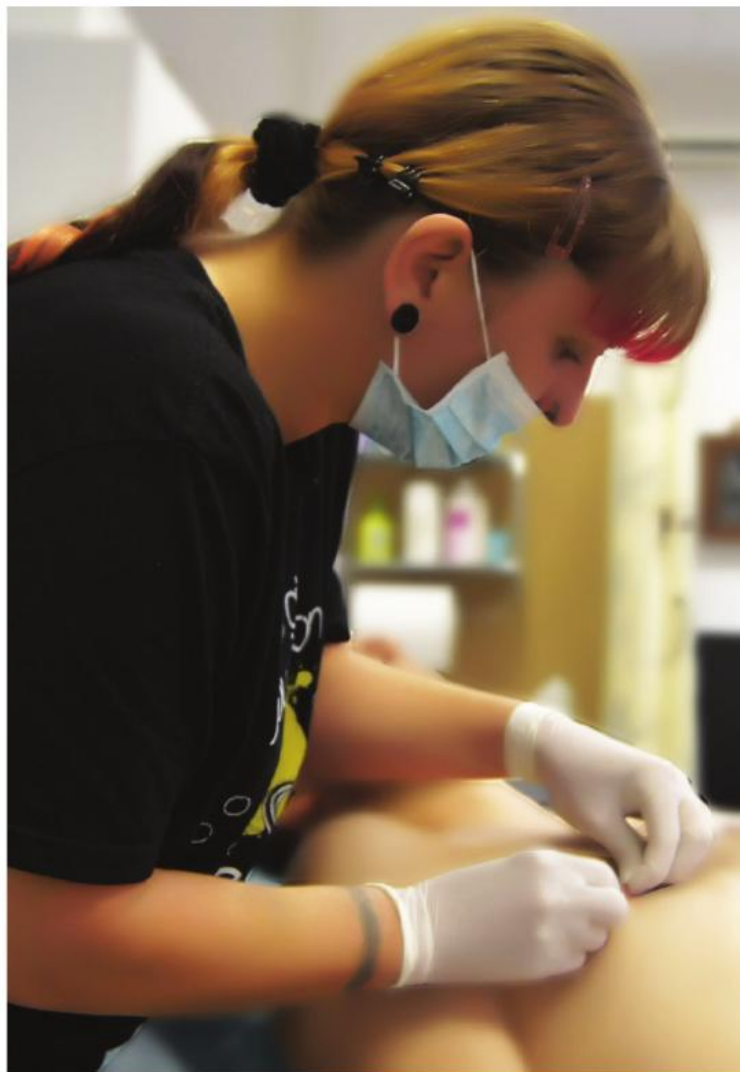
Ė: Najbolj odbit piercing, ki si ga kdaj naredila v studiu?

Joli: Hmm. Mogoče nad gležnjem... Nanogi. Sem se prav zabavala, prej kot smo sploh lahko kaj naredili. Tam je tako zelo napeta koža. Potem, pa še je tu hrbet... sem naredila antene(smeh)...

Dejansko ni tako lahko narediti piercinga kjerkoli na telesu. Odvisno je seveda tudi od človeka, kože, fizičnih obremenitev, zdravja itd. Včasih narediš kak »pirs« na kakšnem mestu, kjer bi ga po navadi telo izločilo in to stranki tudi poveš, vendar te kdaj pa kdaj vseeno preseneti, da telo takšen piercing obdrži.

Ė: Načrti za prihodnost? Kje se vidiš čez 10 let?

Joli: Ja, upam, da še vedno tukaj! Še vedno v tej sceni. Fajn je to delati. Saj se je vse skupaj razvilo iz hobija. Normalno da je lepo nekaj delati, če to delaš iz veselja, ne da si bil v to prisiljen, ker preprosto drugega ne bi bilo. ■

1. tattoo konvencija v Celju

MISIJA USPELA!

Prvo druženje ljubiteljev telesnih umetnosti pri nas je v dobršni meri uresničilo cilje njenih akterjev. V Celjskem sejmu medtem napovedujejo, da bo konvencija postala tradicionalna.

»Končno! Tudi Slovenci zmoremo,« bi lahko rekli, potem ko smo po nekaj jalovih poskusih, ali bolje rečeno napovedih poskusov dočakali prvo domačo tattoo konvencijo. Glavna zasluga zanjo gre Samu Bregarju (Tattoo Samo) in njegovemu vztrajnemu nagovarjanju vodstva Celjskega sejma, ki je prevzel organizacijske vajeti. Pogum obojih je širši javnosti ponudil pregled nad bogato domačo sceno trajnih telesnih poslikav, ki v zadnjem obdobju doživlja pravcati razcvet.

Prvi dan konvencije še ni prinesel trum obiskovalcev, kar gre verjetno pripisati tudi vremenskim razmeram, je pa postregel z neprestanim in pestrim dogajanjem, med katerim ni niti za trenutek potihnilo brenje »mašinc«. Marsikoga je obisk celo pozitivno presenetil. Tako je Tamy Star (Ink Deluxe) že prvi dan val navdušenja delila na Facebooku: "...bravo Slovenci, Jutri - (danes) bo pa verjetno gužvaaaaaa."

Sama je bila skupaj z Ivo, na štantu številka 13, izolskega studia Ink Deluxe, vseskozi najbolj oblegana. Največ pozornosti obiskovalcev je bil zagotovo deležen domačin Matija (Piercing Studio Chebela), ki je uprizarjal seanse play

Samo Begar iz zagorskega studia Tattoo Samo

piercinga. Velike pozornosti kamer je bil deležen tudi Danielov (DAKK-CO) šestletni udav, ki se je izkazal kot pravi fotomodel. Sicer pa so si tetoverji na konvenciji različno razporedili obveznosti prvega dne. Turko je tako cel dan namenil slikanju afriške savanske idile na Marinin hrbet, podobno so se zaposlili tudi Bojan (Inkfusion), Mato, Dejan in še kdo. Nekateri so se posvečali svojim tekmovalnim stvaritvam, drugi pa so sproti sprejemali naročila za poslikave manjšega obsega. Samota so nepresta-

Tamy Star iz izolskega studia Ink Deluxe

Slovenska tattoo scena definitivno tudi v javnosti končno dobiva podobo, ki ji pripada.

no oblegali novinarji.

Sobotne ugodnejše vremenske razmere so s trumo obiskovalcev hale E celjskega sejmišča dodobra dvignile temperaturo prizorišča. Medtem ko je večina tetoverjev hitela z zaključevanjem svojih tekmovalnih kreacij, je Matija nadaljeval s prediranjem tabujev v svojih playpiercing stvaritvah. Sceno sta zapolnila tudi bodypainting in razstavljeni ameriški avtomobilski »mišičnjaki« kluba V8, ki so zvečer z zasedbo Eight Bomb prisotne na vratu kontrabasa zazibali v ritmu rockabillyja.

Vrhunec dneva je bi nedvomno izbor najboljših barvnih in čmo-belih tattoojev, kjer se za lento zmagovalca 1. tattoo konvencije pri nas potegovalo 14 del in njihovih avtorjev. Slavila sta Izo

Klara je najprej gostovala pri Matiji (Piercing Studio Chebela), nato pa sta jo v obdelavo vzela še mojstra mask Sebastijan Šermet in Nejc Smodiš

zgoraj: Igor Muršič (ArtMuršo Tattoo)

levo: Marina; Robert Turkovič (Turko Tattoo)

(Izo Tattoo) in Dejan (Dejan Tattoo), več o tem pa v ločenem prispevku.

Kljub pestri plejadi ciljev, ki so si jih zastavili akterji 1. slovenske tattoo konvencije, lahko ugotovljamo, da je misija prvega tovrstnega druženja pri nas povsem uspela. Konvencije je bila slovenska, da bolj ne bi mogla biti, saj so na njej sodelovali zgolj slovenski tetoverji in tetoverke – čeprav smo med njimi pogrešali tudi kar nekaj obrazov, brez katerih si slovenske tattoo scene sploh ne moremo predstavljati.

Dogodek je združil večji del panožnih predstavnikov pri nas, bil dobro obiskan, pritegnil je pozornost širše medijske srenje, ki je kar vpijala zgodbe pogumnih modelov. Slovenska tattoo scena definitivno tudi v javnosti dobiva podobo, ki ji pripada. Del zaslug za to levitev gre tudi takšnim dogodkom, ki razbijajo ovoj tabujev – in teh je bilo v Celju načetih kar nekaj – ter odstirajo zastor nad sceno, ki je tudi pri nas zelo živahna. ■

V Celjskem sejmu zadovoljni, konvencija bo tradicionalna

Tattoo konvencijo je obiskalo skoraj 1800 obiskovalcev. 80 % jih v anketi Celjskega sejma pravi, da je konvencija izpolnila pričakovanja ob obisku, prav toliko naj bi jih bilo zadovoljenih tudi s ponudbo na razstavnih prostorih. Kar 76,5 % jih je že potrdilo svoj prihod na naslednjo konvencijo, preostali pa so, sodeč po anketi, bili zgolj še neodločeni. Tričetrnine anketiranih je dogodek ocenilo z najvišjima ocenama 4 ali 5.

zgoraj: Zora v pin-up izdaji

levo: na konvenciji sta moči združila Damjan Cafuta (Damien's Tattoo&Piercing) in Klavdija Kepic (Red Cat)

levo: v soboto zvečer so zažigali Eight Bomb

spodaj: Mato (Tattoo Mato) med delom

Na 1. konvenciji v Celju slavila Izo in Dejan

NAJBOLJŠI TATOOJI CELJSKE KONVENCIJE

Tadej Cotič

Vrhunec sklepnega večera 1. tattoo konvencije na celjskem sejmišču je bil izbor najboljših tattoojev, kjer je komisija izbirala med osmimi deli v kategoriji čmo-belih in šest v kategoriji barvnih tattoojev.

V čmobelni konkurenci je komisija lovoriko zmagovalca prisodila Iztoku Križanu iz ljubljanskega studia Izo Tattoo za kompozicijo na Noelovi roki, drugo mesto Igorju Muršiču (Artmuršo Tattoo) iz Križevcev pri Ljutomeru za delo na Bojanovem rokavu, tretje pa Damjanu Cafuti iz kranjskega studia Damien's Tattoo&Piercing za poslikavo hrbta radijske voditeljica Jerice Zupan.

levo: Noel z zmagovalnim črno-belim tattoojem; tetover Iztok Križan (Izo Tattoo)

na naslednji strani

zgoraj levo: Bojan z drugouvrščenim črno-belim tattoojem; tetover Igor Muršič (Artmuršo Tattoo)

zgoraj desno: Jerica s tretjevrščenim črno-belim tattoojem; tetover Damjan Cafuta (Damien's Tattoo&Piercing)

spodaj (od leve proti desni): Noel, Iztok Križan, Igor Muršič, Bojan, Jerica, Damjan Cafuta

Prvouvrščeni Slash, Dejan Marič (Tattoo Dejan)

Dejan Marič (Tattoo Dejan) s priznanjem

V barvni konkurenci je prepričljivo slavil Dejan Marič iz studia Tattoo Dejan iz Lipe pri Beltincih, ki je Sašu naredil realistični portret Slasha, bivšega kitarista legendarne skupine Guns'n'Roses. Drugo mesto na izboru najboljših barvnih tattoojev je komisija prisodila Samu Bregarju iz zagorskega studia Tattoo Samo za realistični portret tigre z džungleskim ozadjem na Božovi roki, tretje pa Suzani Pemat iz slovenjbistriškega studia JAN-SU za indijanski motiv.

Kot pravijo organizatorji se je izborna komisija pri pogosto težkem razsojanju oprla na dejavnike, ki odsevajo kakovost izvedbe tatuja; kvaliteto linij, zahtevnost risbe, izvedbo, 3D učinke, senčenje, izgled in umetniško vrednost tetovaže. Sestavljali so jo: Rok Komel, profesor zgodovine in etnologije, tetover Srečko Žagar iz studia Lucky Art Tattoo, in v Mehiki delujoča slovenska tetoverka Sanja Priego, sicer predstavnica Olman kulturalnih rešitev antičnih tehnik tetoviranja. ■

Drugouvrščeni tigar, Samo Bregar (Tattoo Samo)

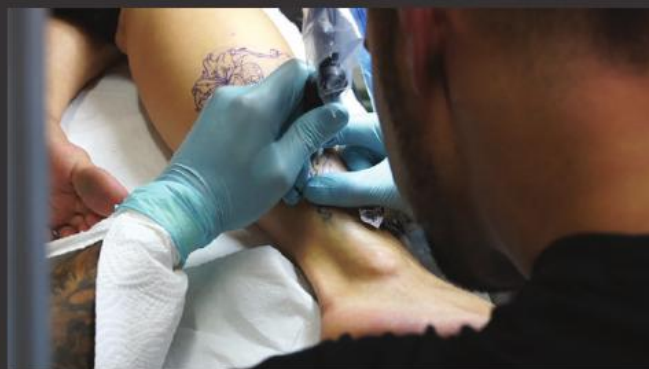
Tretjeuvrščeni indijanski bojevnik, Suzana Prenat (JAN-SU)

NININE LILIJE

POLNE SIMBOLIKE

Katja Rezman

»Je tatu le modni dodatek ali kaj več?«, so se provokativno spraševali organizatorji prve konvencije v Celju. Če bi o tem povprašali Nino, je odgovor jasen, tatu je vse kaj več kot le modni dodatek, ki si ga nadeneš in snameš v skladu s trenutnim navdihom. Pa ne da motiv lilij nad gležnjem te prikupne mladenke, ne bi bil magnet za oči. Prej nasprotno! Pozornemu opazovalcu (in poslušalcu) ta poslikava, ki si je Nina povsem verjetno ne bo nikoli več snela, ponuja bogat splet simbolike, ki je izraz Nininih življenjskih nazorov.

Nina se z motivom lilij poklanja krščanskemu izročilu, ki ji veliko pomeni. Na prvi pogled bi kdo morda še rekel, da gre pač za »samo« še en priljubljen cvetlični motiv, vendar, ko tatu pog-

ledate pozorneje, mogoče še dvakrat ali trikrat, in sploh če ponosno lastnico povprašate o njem, lahko ugotovite, da se v njem prepleta še več drugih simbolov. Lilije so v krščanstvu simbol čistosti. Nadangel Gabriel je Mariji, poleg sporočila, da bo čudežno rodila sina Jezusa, prinesel še bele lilije. Ninine lilije so sicer vijolične saj je ta barva tudi barva krščanstva, tako pa se barvno ujema še s tatujem angela, ki ga ima na hrbtu. Dodano trnje je simbol trpljenja in predstavljajo nasprotje med dobrim in zlom. V prepletu trnja in lilij je vključen še motiv ihtusa, kar v antični koine grščini pomeni ribo. Ta simbol v krščanski veri predstavlja Jezusa, ki je kot ribič, s svojim naukom, lovil ljudi.

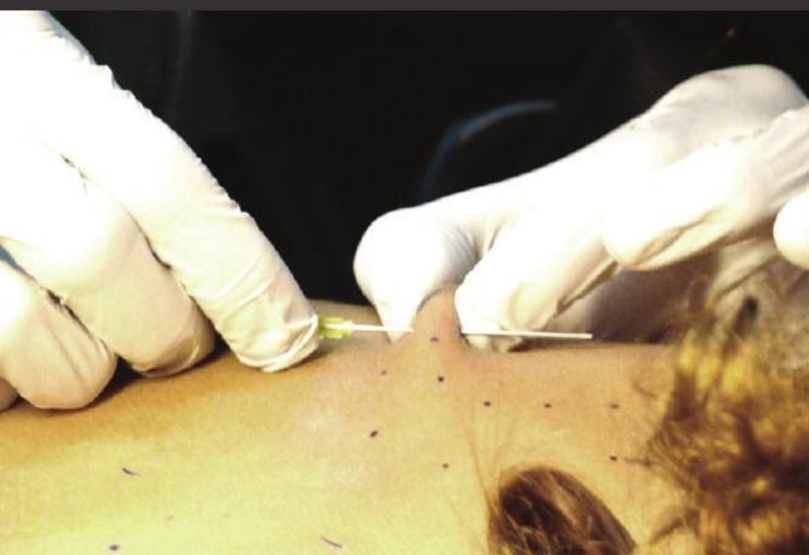
Ninin motiv je tako neprecenljiva osebna zgodba in izkušnja, povsem nekaj drugega torej kot tatu motivi, ki se snamejo v vitrini ali v spletnih galerijah. Nina ponosno pove, da je v celoti njena lastna zamisel. Na papir ji ga je pomagal prenesti slikarsko nadarjen sorodnik, pod kožo pa Mato (Tattoo Mato), ki je delo opravil na celjski konvenciji v štirih urah – dve uri za obrobe in prav toliko za senčenje. Pri tem je bil Nini v uteho Matov moto »Short is the pain – long is the pride!«. ■

PIERCER MATIJA

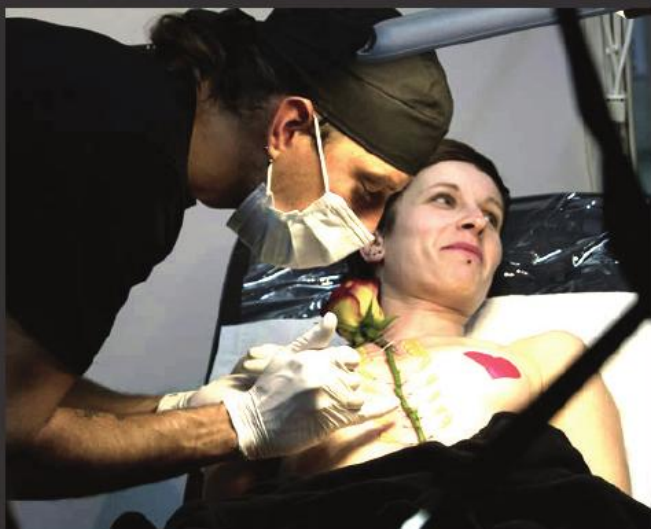
UKRADEL ŠOV TATUJEM

Katja Rezman

Na prvi slovenski tattoo konvenciji, ki se je odvila 7. in 8. oktobra na celjskem sejmišču, je padel marsikateri tabu. Slovenci smo pokazali, da smo prešli obdobje stigmatizacije tetoviranja, ki je začelo v mestu dobivati mesto, ki mu pripada - ob boku ostalim umetnostim.

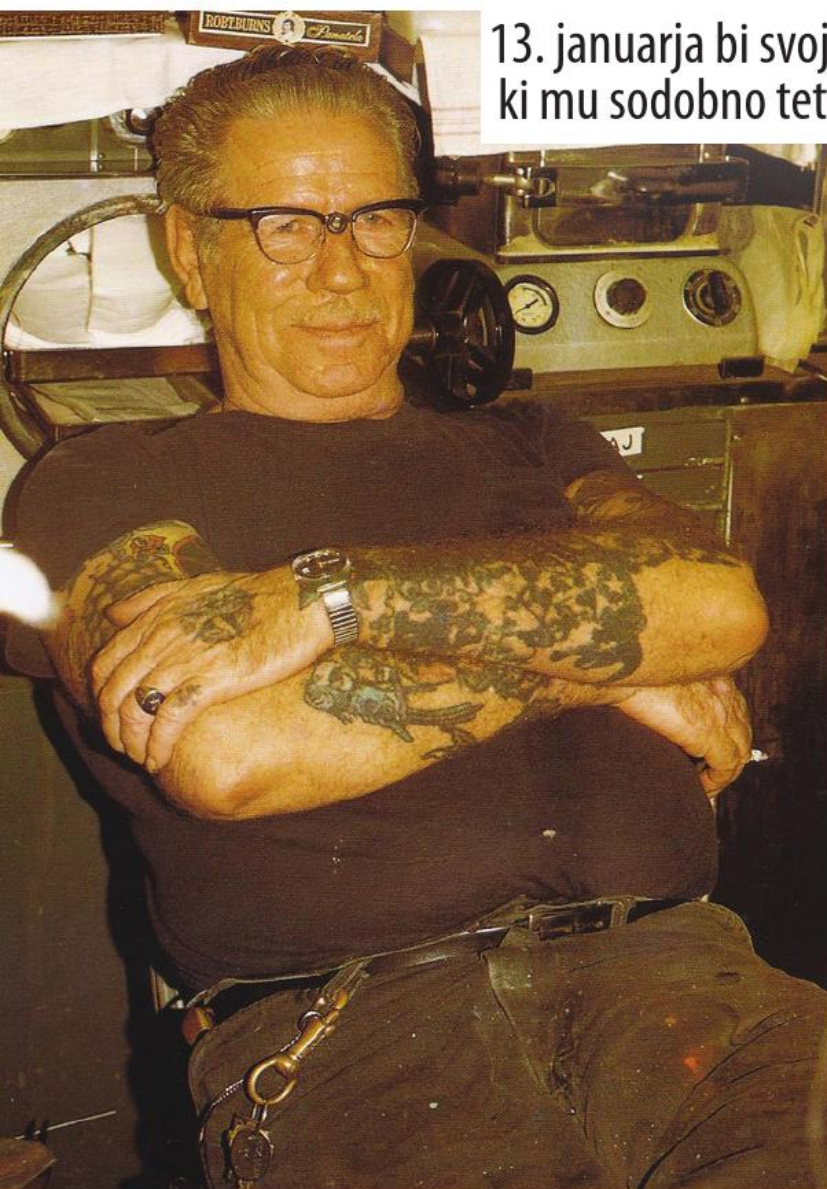

družbeno sprejemljivost.

Na tattoo konvencijah so seveda v ospredju tatuiji, ostale sorodne vsebine kot sta piercing in bodypainting pa nekoliko v ozadju. V Celju je bilo drugače, saj je v svojem domačem kraju levji delež pozornosti publike ugrabil piercer Matija iz piercing studia Chebela (Tattoo&Piercing&Cafe), ki se je tabujev lotil, sebi značilno, z iglo. Njegove roke so v petek in soboto na telesih modelov pričarale stvaritve, ki dokazujejo, da body piercing daleč presega kalupe »standardnih lukenj« in kako velik naboj umetniškega izraza ima, ki ga uokvirja le domišljija. ■

SAILOR JERRY

13. januarja bi svoj 101. rojstni dan praznoval človek, ki mu sodobno tetoviranje dolguje vse...no, skoraj vse.

Tadej Cotič

Norman Collins se je rodil daleč od morja, točneje v Renu v Nevadi, leta 1911. Kot pravi, je bil že kot otrok nekaj posebnega; inteligenten, svojeglav in trmast. Vzdevek Jerry ga je spremljal že od takrat, ko je njegov oče opazil značajsko podobnost med svojim sinom in domačo mulo...

Željan avantur se je že kot najstnik podal na potepanje po ZDA. Nekje, med skakanjem z enega vlaka na drugega, se je prvič seznanil s tetoviranjem, ki ga je opravljal ročno - z iglo in čmilom Pelikan. Pri devetnajstih se vpisal na čikaško mornariško akademijo in z ameriško vojno mornarico obplul Pacifik, vključno z Jugovzhodno Azijo, kjer mu je poleg ljubezni do slanih prostranstev pod kožo zlezla tudi ljubezen do tattoojev. Najbolj je bil fasciniran nad japonskim slogom mehkih linij in prehodov. Izkušnja in ljubezen do te umetnosti sta se Collinsu tako močno zapisali v srce, da je tudi kasnejša vojna Amerike

z Japonsko in napad na Pearl Harbour nista mogla omajati.

Jerryja je večin vihtenja električnega strojčka v poznih 20. letih prejšnjega stoletja učil čikaški mojster Gib »Tatts« Thomasu. Že ena prvih lekcij je postala nepogrešljiv del mitologije Sailor Jerryja. Tatts je učenca peljal v mrtvašnico, kjer je imel v nočni izmeni zaposlenega prijatelja, da bi vadil na koži nedavno preminulih. Peljala sta ga v temno sobo do z belo rjuho pokritega trupla, kjer se je Jerry - trdno odločen, da se bo izkazal pred učiteljem - brez odlašanja lotil sestavljanja opreme in priprave barv. V trenutku ko je mladi pripravnik truplo prijel za roko, da bi zarisal prvo črto, pa se je to naenkrat dvignilo in zakričalo. Medtem ko je šokirani Jerry obnemel, sta Tatts in njegov prijatelj ob pogledu na prestrašenega mladeniča in uspešno potegavščino bruhnili v histeričen smeh...

“Dobri tattooji niso poceni,

ceneni tattooji pa niso dobri!”

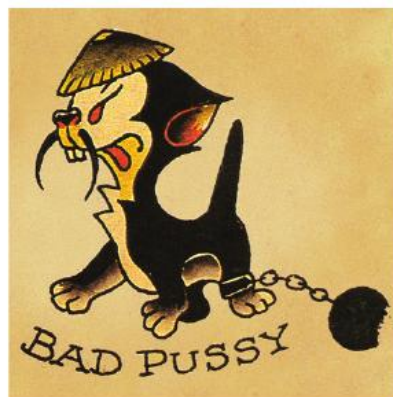
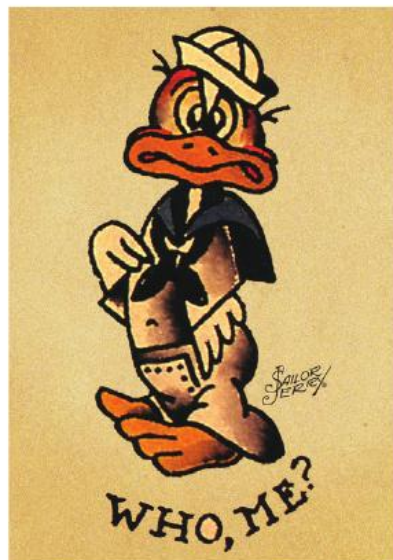
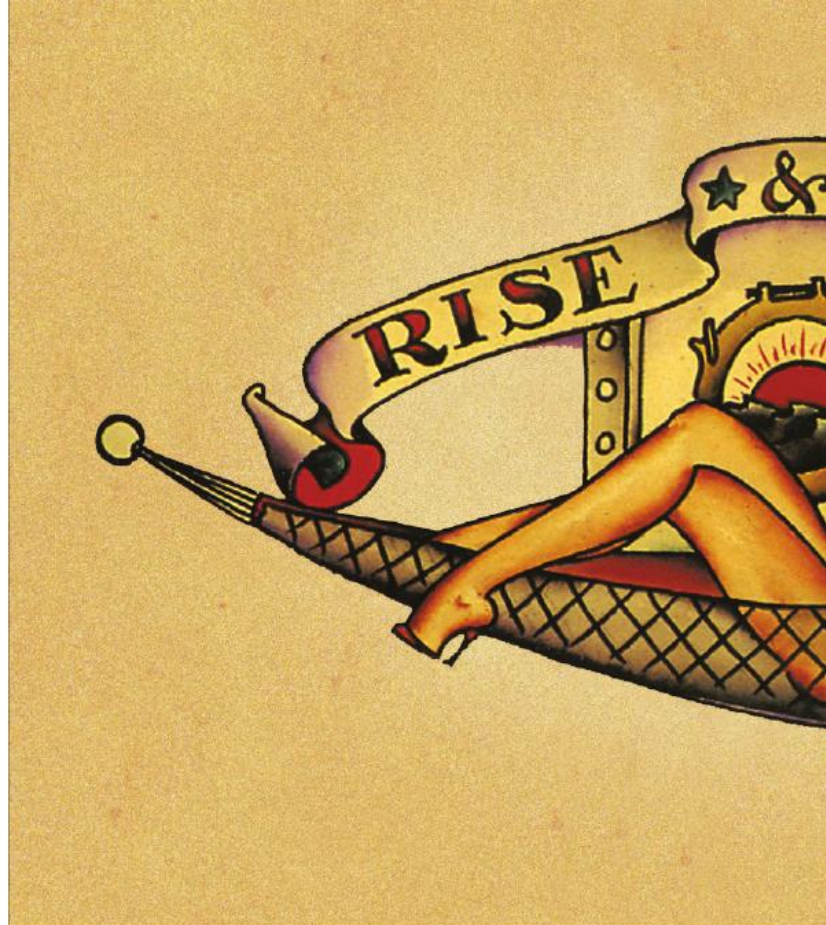
Sailor Jerry

Ob zaključku momariške službe, konec 20. let prejšnjega stoletja, je Sailor Jerry nov pristan našel na Havajskem otočju. Delal je v ladjedelništvu, kasneje je bil krmar na trijambonici za prevoz turistov, med drugim je igral saksofon v plesnem orkestru...predvsem pa tetoviral.

Svojo novo poklicno sredino je našel v Honoluluju, v Kitajski četrti, in postal eden izmed mnogih, ki so deset tisočim mornarjem pacifiške flote in vojakov med ponujali trajne spominke. Posel ni bil slab. Honoluluška Kitajska četrt je bila središče razvrata, beznic, javnih hiš, torej meka v vojaški stroj vpetih ameriških mladcev na začasnem odmoru in edini kraj na Havajskem otočju, kjer si bil lahko deležen takšne trajne poslikave.

Domala idilično življenje je prekinil japonski napad na Pearl Harbour in Sailor Jerry se je, kot velik patriot in bivši pripadnik ameriške vojne

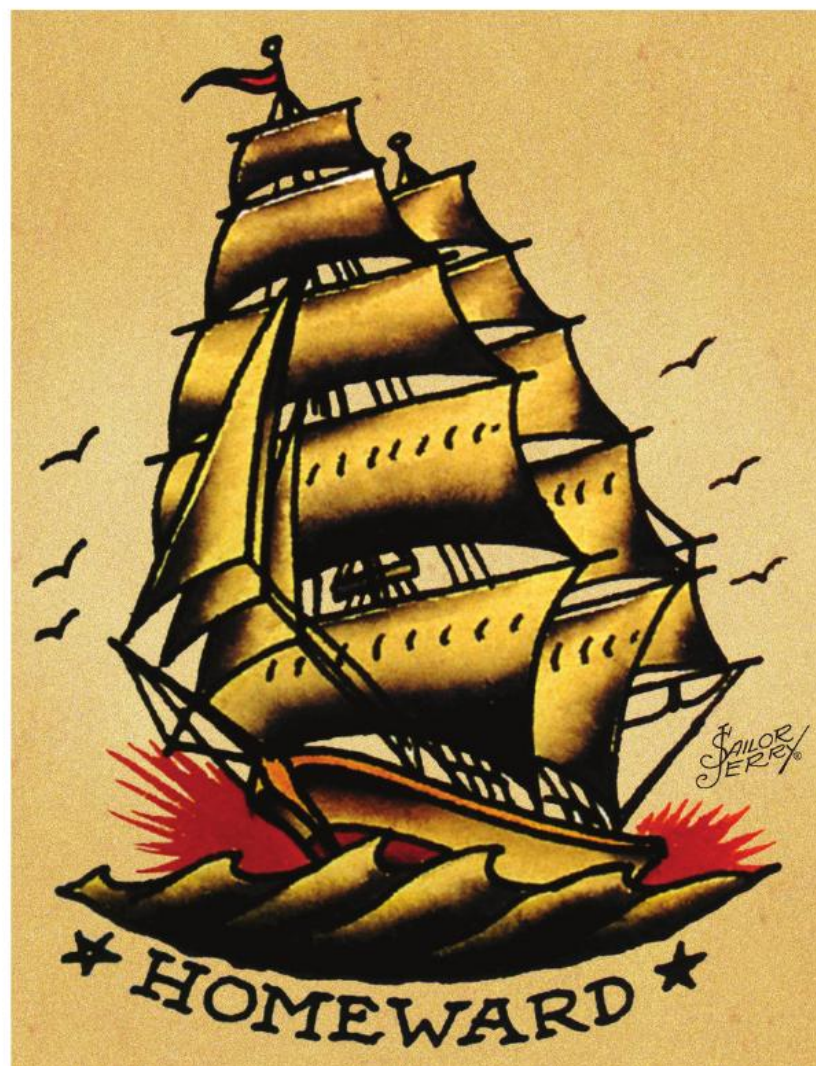
momarice, javil na služenje v trgovski momarici, ki je skrbela za oskrbo ameriškega vojaškega pogona na Tihem oceanu. Tetoviranje je, vsaj uradno, v tem obdobju poniknilo v drugi plan. Vseeno pa je sama narava službe Jerryju dala obilo časa za spoznavanje tetovaž momarskih tovarišev, izpopolnjevanje lastnih motivov, ki so kasneje postali del njegovega klasičnega repertoarja, in tudi občasno tetoviranje.

“Potrebno je razumeti

občutek izvirnosti kot

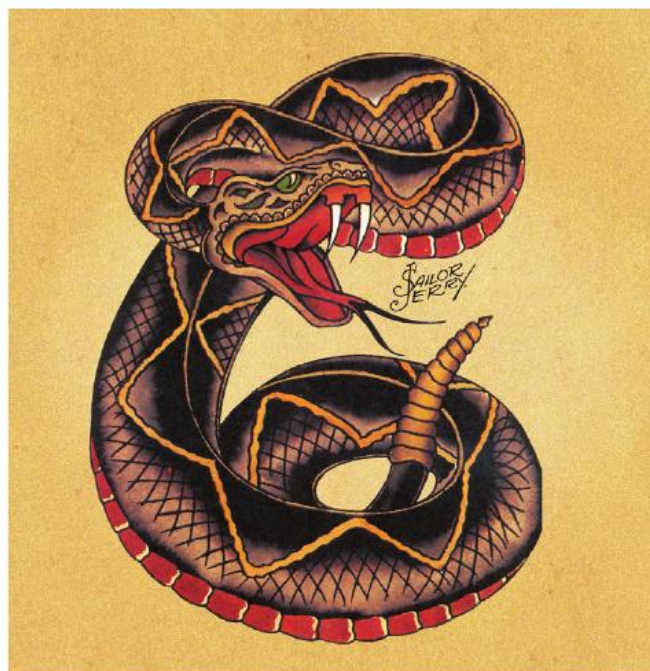
nasprotje posnemanja!”

Sailor Jerry

Sailor Jerryjev prispevek je bil izjemen tako na področju iskanja novih pigmentov in razvoja barv kot tudi njihovi uporabi v kompoziciji.

Po povratku v zdaj že domači havajski pristan se je Sailor Jerry med številno konkurenco kmalu proslavil kot nekaj posebnega. Bil je perfekcionista. Prizadeval si je razviti umetniško vrednost tetoviranja. Klasičnim motivom ameriškega električnega tetoviranja z močnimi osnovnimi linijami je na od sonca, vetra in soli strojenih rokah mornarjev vpletel svojstveno subtilnost zaobljenih linij in senčenih barvnih prehodov.

Ob plačilnih dneh so se pred Sailor Jerryjevim salonom vile dolge vrste pripadnikov ameriške mornarice. Njegov strojček je takrat bmel dolgo v noč. Sicer pa se je, po pričevanju njegovih učencev, zelo rad posvečal krašenju teles lokalnih mladenk. Njim je namenil svojstven slog tetoviranja, posebej primeren za nežnejšo kožo njihovih stegen in trebuhov. Sam ga je imenoval "feminographics". Praviloma je šlo za manjše barvne tattooje, ki jih je Sailor Jerry, kot prvi v panogi, na tanko obrobil s posamično iglo, z vso pozornostjo za detajle in navdušenjem s katerim je vedno tetoviral nežnejši spol.

Japonski tattoo motiviki se je Sailor Jerry dolgo izogibal, z njo se je začel bolj intenzivno spogledovati šele po letu 1960, torej v času, ki sovpada z odprtjem novega salona, v katerem je delal do svoje smrti, in ga štejemo za zlato obdobje njegovega ustvarjanja. Sailor Jerry je odkrito oboževal japonsko rabo barv, senčenja in mitološko ozadje tamkajšnjih motivov, predvsem pa integralni pogled na celotno telo kot medij umetniškega izraza. Bolj kot osrednji motivi tega, kar je sam imenoval "Jap style", so ga fascinirali elementi za zapolnjevanje ozadja, vetni vrtinci in pljuski valov. Čeprav so prvi večji enotni tattooji v ZDA znani že iz 40. let prejšnjega stoletja, je Sailor Jerry prvi zahodnjak, ki se je odlikoval s sodobnim celostnim pogledom na tattoo kot integralna celota poslikave in telesa. Njegova osrednja motivika pri takšnih stvaritvah je bila še vedno tipično ameriška: general Custer pri Little Big Hornu, Alamo, slika Spirit of '76, general Washington med prečkanjem reke Delaware, prizori srednjega zahoda, prsate morske deklice in drugimi elementi ameriške pop kulture.

“Prvi sem začel uporabljati

vijolično, belo, rumeno in

modro barvo - zdaj to že vsi

poskušajo. Barve so tukaj in

ostale bodo tudi v prihodnje!

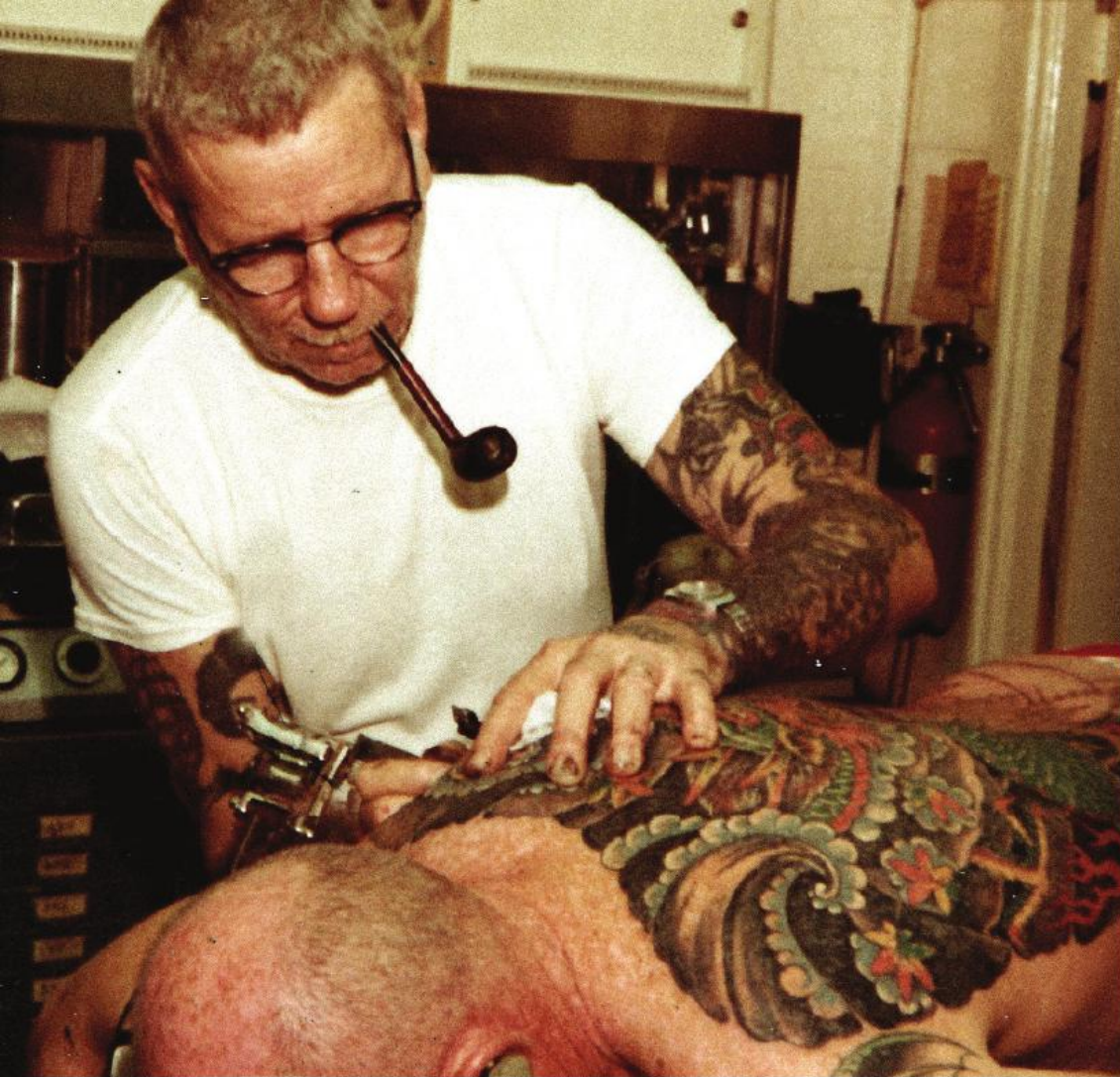
Sailor Jerry

Poroka slogov pa Jerryju še ni prinesla notranje pomiritve z Japonci. Nikoli jim ni oprostil napada na Pearl Harbour. Tudi tesni in redni stiki z legendami horisa kot so Horihide, Horiyoshi II in Horisada, pa tudi hongkonškim tetoverjem Pinky Yunom - to zблиžanje azijskih in ameriških šol tetoviranja je bil prelomen dogodek v globalni zgodovini tattojev – so bili zanj zgolj poslovni. On jih je zalagal z opremo, oni njega z motivi in nasveti. Sailor Jerry je še vedno rad poudaril, da bo “premagal Japonce v njihovi igri”.

Sailor Jerry ni postavljaj novih mejnikov zgolj pri slogu. Velja za vsestranskega inovatorja v tetoviranju. Njegov vpliv na panogo je bil izjemen do tem mere, da številni zgodovino sodobnega tattooja delijo na obdobje pred (BSJ) in po Sailor Jerryju (ASJ). Pri pripravi barvnih mešanic je neprestano iskal nove varne pigmente in tako nabor barv tetoverjev je razširil iz “treh ali štirih osnovnih barv na paletu, ki je bila živahna kot mavrice, ki so se bočile nad njegovim havajskim domom”, pravi njegova učenka Kate Hellen-

Čeprav bi, sodeč po tej sliki, kdo sodil drugače, je prav Sailor Jerry eden od pionirjev infekcijske varnost v tetoviranju.

Slika prikazuje tudi eno redkih ohranjenih večjih stvaritev Sailor Jerryja. Na njej je lepo viden vpliv japonskega sloga.

brand. Tej barvni lestvici je po japonskem vzoru z redčenjem z vodo – kot prvi zahodnjak – dal še dodatno dimenzijo in globino.

S številnimi inovacijami je prispeval tudi k učinkovitejšem delovanju opreme. Pri strojčkih za tetoviranje je dodelal obliko ohišij in izboljšal delovanje njihovih napajalnikov. Optimiziral je konice igel in njihovo razporeditev v grupacijah tako, da so povzročale čimmanj poškodb in olajšale prodiranje pigmenta v podkožje. Jerry je bil sam sebi testni zajček. Navadno je novosti testiral na svojih nogah; če je delovalo, je novost obdržal, če ne, jo je zavrzel.

Nemara pa je njegov največji prispevek panogi prav na področju varnosti pred okužbami. Ko je Sailor Jerry začel samostojno vihteti svoj električni čopič, so bili tattoo saloni velikokrat vse prej kot snažni in urejeni lokali. Tudi glede

uporabi in čiščenja igel in druge opreme ni bilo enotnih standardov, zato je bilo tetoviranje večkrat vir okužb s prenosljivimi boleznimi in tudi zato na slabem glasu. Poleg tega so bile pogoste tudi razne bakterijske infekcije, ki so podaljševale čas celjenja in povzročale dodatne zdravstvene nevšečnosti. Sailor Jerry je v salon za tetoviranje vnesel medicinsko raven sterilizacije in izdelke za enkratno uporabo. Zgodaj je prepoznal, da je to tudi pogoj za širše priznavanje tetoviranja in si prizadeval za enotne standarde na tem področju, podprte tudi z ustreznimi zakonodajo – verjetno eden redkih primerov odstopanja od njegovega političnega stališča, ki je zagovarjalo čim manjše vmešavanje države v življenje državljanov.

Navkljub vse večji popularnosti svoje osebe in tetoviranja nasploh, je Sailor Jerry vseskozi zagovarjal stališče, da gre pri tetoviranju za intim-

“Sam sebi sem

največji tekmeč in tudi

najzahtevnejši kritik, kar je

hudičevo zahtevna vloga!”

Sailor Jerry

no zadevo med umetnikom in stranko. To je šlo tako daleč, da je zavračal kakršnokoli pojavljanje v medijih. Govori se, da je nekoč s palico iz studia nagnal nepovabljeno televizijsko ekipo. Še na vizitkah ni maral odvečnih reklam in jih je opremil le s pomenljivim napisom: “My work speaks for itself”.

Ko je bila v reviji Rolling Stone objavljena slika njegovega poklicnega kolega Lyla Tuttle - ki ga je med drugim preziral tudi kot hipijevskega gibanja - jo je Sailor Jerry prilepil na notranjo stran svoje straniščne školjke. In ko je lokalni konkurent Lou Norman v časopisnem intervjuju zatrjeval, da ne obstaja vijolična barva za tetovaže, je Sailor Jerry takšno barvo posebej zmešal, prijatelju z njo vtetoviral zmaja, ga zakril in ga poslal k Normanu po enako stvaritev. Lou je gostu v salonu sicer najprej poskušal razložiti, da takšna barva seveda ne obstaja in ga poskušal pregovoriti k alternativni. Ko pa je videl tetovažo, naj bi ga od razburjenja zadela kap. Jerry mu je v bolnišnico poslal vijolične orhideje....

Neglede na to pa Norman „Sailor Jerry“ Collins medijem sploh ni bil tuj. Pozno zvečer, ko je zapiral svoj salon, je odhajal na radio KTRG je celo vodil pogovorno oddajo »Old Ironsides«. Govora je bilo o vsem, kar mu je padlo na pamet; ženskah, politiki, državljanski vzgoji - le o tatoojih ni želel govoriti v javnosti. V politiki je pogosto zavzemal ultrakonservativna stališča in postal znan po tem, da je celo konservativnega predsednika Nixona ozmerjal z liberalcem.

Bil je mojster besede in znan šaljivec. Nekoč je skorajda preprečil veliko parado, potem ko je čez noč mednožje velikega havajskega kralja Kamehamehe ozaljšal z veliko salamo in kokosovima orehoma in godbenike, mažoretke in ostale v svečanem sprevedu pustil stati dolge ure pod žgočim havajskim soncem dokler prireditelji niso našli dovolj visoke lestve, da so lahko odstranili skrunitev. S svojim gromkim glasom je lahko klel kot star momar, že v naslednjem trenutku pa okolico presenetil z izražanjem vrednim igralca v Shakespearjevi drami. Pisal in recitiral je tudi pesmi. Predvsem pa je bil znan po tem, da ni imel dlake na jeziku.

Za svoje poklicne kolege je Sailor Jerry le redko našel kakšno dobro besedo. Večino je etiketiral za »scratcherje«, kar bi lahko prevedli kot praskače, trumo plagiatorjev, ki s slabim in površnim delom povzročajo škodo tako strankam kot zdravi sredini v panogi. Kot je sam večkrat poudaril, ni trpel bedakov - ne v svojem salonu, ne drugod. Sailor Jerry je bil ponosen in zahteven, pa vendar odprt za sodelovanje z drugimi tetoverji, s tistimi, seveda, ki jih je sam dovolj cenil.

Nekoč je pisal poklicnemu kolegu: „Vedno sem pripravljen prisluhniti zamislim drugih...ker se vedno lahko še več naučimo.“ Prizadevanja za varnost pred infekcijami je delil s širšo javnostjo, druge poklicne trike pa je ljubosumno varoval in delil le s krogom najožjih zaupnikov. Znana je anekdota, ko ga je eden takoimenovanih scratcherjev pobaral o skrivnosti Jerryjevih živih barv. Ta mu je hladno »priznal«, da je ključ v slad-

Hori smoku

Japonski mojstri klasičnega tetoviranja nosijo v imenu vzdevek »hori« - kot na primer Horimatstu, Horiyoshi, Horitaka - ki pomeni ustvarjalec oz. oblikovalec in je hkrati tudi častni naziv. Sailor Jerry se je, z znanim ambivalentnim odnosom do japonskih kolegov, v svojih dopisovanjih z njimi odločil tudi malce pošaliti in se podpisoval kot »Hori Smoku«, kar naj bi v japonski izgovorjavi zvenelo kot »Holy Smoke« oz. »Sveti dim«...

“V tem poslu si,

še tisto minuto ko si vbiješ

v glavo, da si glavni na vasi,

prenehaš prizadevati biti

najboljši in se hitro znajdeš

na poti navzdol!”

Sailor Jerry

korju...ki pa seveda nima nobene vloge pri tem, praskaču pa so barvo pojedli ščurki v njegovem salonu. Poleg že prej omenjene azijske naveze, je bil Sailor Jerry v rednih stikih tudi z več domačimi mojstri, največ sta bila z njim v stiku Paul Rogers in Joe Lieber iz Brooklyna, s katerima je vodil razprave o umetniških vidikih tetoviranja. Leta 1972 je gostil tudi prvo mednarodno tattoo konvencijo na Havajih.

“Osnova dobre risbe

je vpadljiva preproščina.”

Sailor Jerry

Norman „Sailor Jerry“ Collins je svojemu značaju neumornega raziskovalca, trmi in salonu ostal zvest vse do konca. Ko je zbolel za kožnim rakom, si je zdravila kar s strojčkom za tetoviranje vnašal v obolelo kožo. Na smrtni postelji je ženi naročil naj studio nemudoma preda enemu od učencev ali pa naj ga z vsem vred požge do tal. Ker je bil Ed Hardy - sodeč po pričevanjih je bil Sailor Jerryjev najljubši učenec, bil pa je tudi tisti, ki je najbolj prevzel njegovo izročilo - takrat na Japonskem, je v imenu obeh studio prevzel Mike Malone in ohranil dediščino.

Sodobni tattoo je velikega očeta izgubil 12. junija 1973, v starosti zgolj 62 let. Tetoviranju, kot ga poznamo danes, je Sailor Jerry dal skoraj vse, nespomo pa bi lahko dal še veliko, saj je obdobje prepoda sodobnega tetoviranja takrat šele pred vrati. Čeprav še zdaleč ni bil edini, ki je postavljajl mejnike v panogi, je bil nespomo veliki vizionar in ustvarjalni genij, čigar vsestranska dediščina je še dandanes živo vtkana v vsakdanje ustvarjalno delo tattoo studiev. ■

10 NAJ TATU MEST V ZDA

10. mesto: Los Angeles, Kalifornija

Mesto, ki se ne ponaša samo z največjim številom zvezdnikov ampak tudi z najbolj razsežnimi tatu poslikavami, ima v svojem centru kar 150 tatu studiev – 15 od teh so našeli samo na Venice Beach. V tem vročičnem mestu, kjer si lahko dneve in dneve brez dolgih rokavov, so 4 studii na 100.000 prebivalcev.

9. mesto: Kansas City, Missouri

Pri 6 studiih na 100.000 prebivalcev, je Kansas tatujem zelo prijazno mesto. Ta naziv si je pridobil predvsem ker je največje mesto v zvezni državi, ima številno populacijo pod 30 let, pestro umetniško srenjo in dogajanje, pa tudi več kot 10 univerz. Nas pa zanima, če si je zdaj že tudi Doroteja omislila kak tatu?

8. mesto: Honolulu, Havaji

To mesto ima najlepše plaže, klima je odlična in havajske srajce nosijo po vsem svetu. Od tam prihajajo najlepši ljudje, z najlepšo kožo... vendar ima to mesto tudi kar 6,5 studiev na 100.000 prebivalcev. Z ali brez tatujev je to mesto pravi raj.

7. mesto: San Francisco, Kalifornija

"If you're going to San Francisco", nagovarja Scott McKenzie v svoji pesmi, ki je zaznamovala 60-leta in posledično tudi samo mesto in njegovo "tatu podzemlje". V tem mestu je kar 7 studiev na 100.000 prebivalcev.

6. mesto: Austin, Texas

V to mesto, ki je znano po najrazličnejših glasbenih in filmskih festivalih, se vsako leto, prav na račun teh festivalov, zgrinja vedno več mladih glasbenikov in drugih umetnikov. Prav tako raste kot univerzitetno mesto, zato ni vprašanja zakaj ima med ameriškimi mesti najvišju delež populacije med 25. in 44. letom ... prav v tem krogu je tudi največ tistih, ki se odločajo za tatuje. Ti pa resnično nimajo težav pri iskanju studia, saj ima mesto kar 7,5 le-teh na 100.000 prebivalcev.

5. mesto: Portland, Oregon

V Portlandu le malenkost zaostajajo za Austinom v deležu prebivalcev med 25. in 44. letom, vendar ima več studiev, kar 12 na 100.000 prebivalcev. Portland velja tudi za enega bolj zelenih mest v Oregonu z močno razvito rokodelsko-kulturno-umetniško sredino in prav v tej ustvarjalni sredini se verjetno porajajo zanimive ideje za tatuje.

4. mesto: Flint, Michigan

Mesto Flint je sicer bolj znano po tem, da gre za domač kraj General Motors, ne pa kot tatujem prijazno mesto. A vendar... njegova 18-letna populacija je tista, ki je najbolj tetovirana, med tem, ko populacija med 22. in 44. letom za njimi zaostaja samo za 1 odstotek.

3. mesto: Richmond, Virginia

Na visokem tretjem mestu je Richmond, ki ima kar 14 tatu studiev na 100.000 prebivalcev. In tako kot je visoka številka studiev, je visoka tudi številka univerz, umetniških galerij in tatu studiev v predmestju, kjer za poslikave 17.000 prebivalcev skrbi kar 5 studiev.

2. mesto: Las Vegas, Nevada

Kar se zgodi v Las Vegasu, ostane v Las Vegasu ... in na vaši koži. Mesto, ki je znano predvsem po svojih kazinojih, igrah na srečo, visokem številu ločitev in neskončni vrsti "wannabe" Elvisov ima registriranih kar 94 studiev. Tako pride na 100.000 prebivalcev 16 studiev. Sploh ni slabo za mesto, ki vsako leto gosti "The Biggest Tattoo Show On Earth".

1. mesto: Miami Beach, Florida

Na prvem mestu je Miami Beach, kjer lahko, tako kot v L.A.-ju, večino leta preživite brez srajce in razkazujete svoje tatuje. Prav tako je domača kulisa svetovno znanemu tatu zvezdniku Ami Jamesu in njegovemu Miami Inku. Ima neskončne plaže in ogromno število tatu studiev, med katerimi lahko zbirate – povprečje je 24 studiev na 100.000 prebivalcev, kar ga ovenča z lovoriko tatujem najbolj prijaznega mesta v Ameriki.

自由不良点
TATTOO, PIERCING, KULTURA

"Pokažite mi osebo s tattooji in pokazal vam bom osebo z zanimivo preteklostjo." Jack London

自由不良点

Se vidimo tudi na facebooku!

facebook.com/bodyart.si